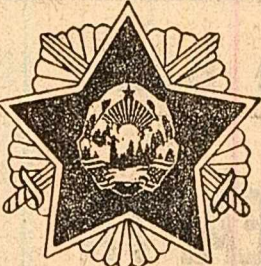

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

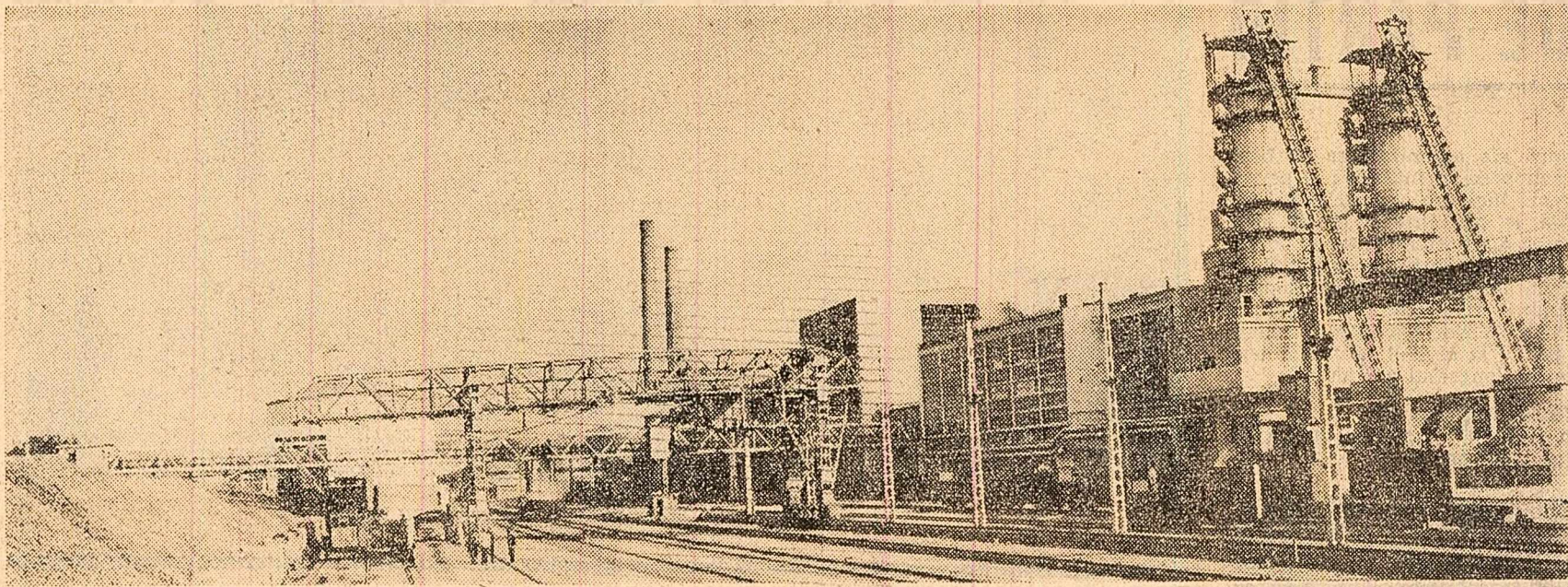
PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Anul XXXV Nr. 6789

Marți 2 noiembrie 1965

6 PAGINI - 30 BANI

Fabrica de zahăr din Tg. Mureș

Foto: A. Cartoian

EXIGENȚELE BENEFICIARILOR SÎNT DICTATE DE INTERESELE GENERALE ALE ECONOMIEI

• Măsuri cu viață scurtă • Calitatea producției și implicațiile ei financiare • Așteptați ultimul tren? • Control bancar preventiv și cit mai eficient

Majoritatea colectivelor de întreprinderi din regiunea Argeș se străduiesc ca o dată cu îndeplinirea lună de lună a planului pe acest an, să fabriceze produse de un înalt nivel tehnic și calitativ. Ele se ocupă stăruitor de traducerea în viață a sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului, care a subliniat că îmbunătățirea calității produselor trebuie să constituie un obiectiv esențial al întregii activități economice. Produsele fabricate de Uzinele din Govora, de Întreprinderile de tananți din Pitești și altele se bucură de apreciere în rândurile beneficiarilor.

Din păcate, unele întreprinderi — „Textila” Pitești, Uzina de pie-

se auto Colibasi, combinatele de industrializare a lemnului din Pitești și Rm. Vilcea, unitățile forestiere Brezoi, Curtea de Argeș și Drăgășani — livrează anumite produse ale căror însușiri calitative nu corespund cerințelor și exigențelor beneficiarilor. Din această cauză, volumul refuzurilor se menține la un nivel ridicat: în nouă luni, unora dintre întreprinderile din regiune li s-au respins produse în valoare totală de peste 17 milioane lei.

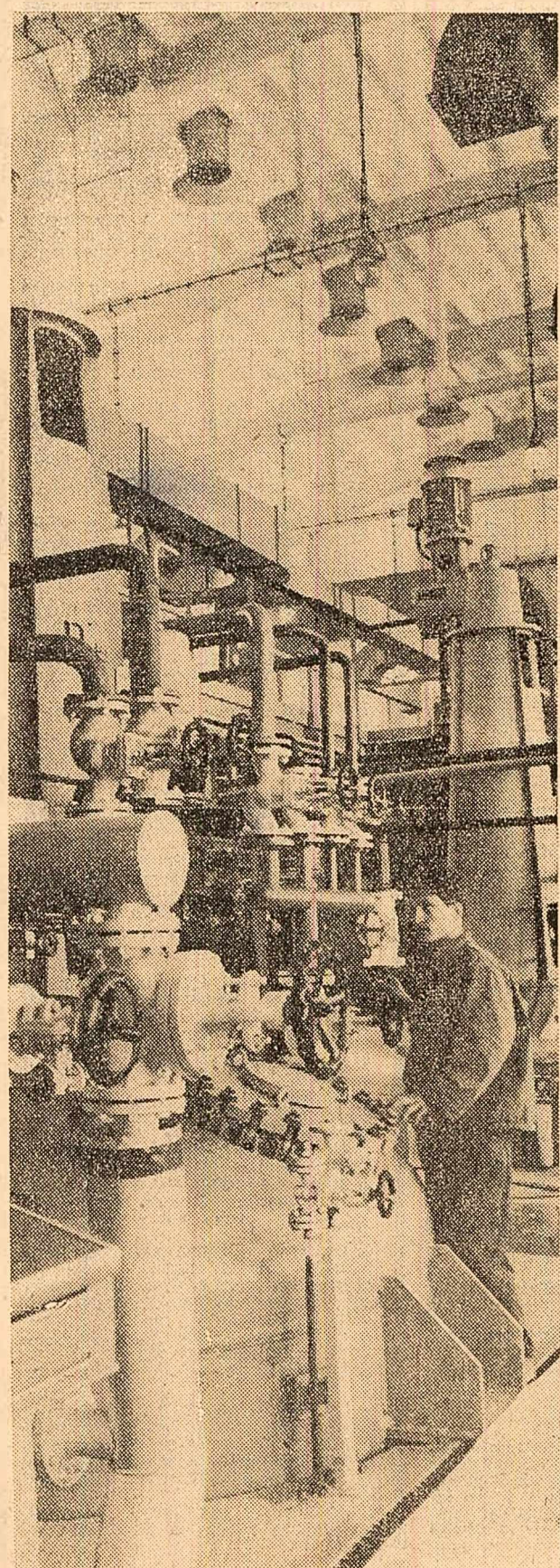
De la început aș vrea să subliniez că aceste neajunsuri nu se datoresc unor greutăți obiective, ci sint rezultatul insuficienței preocupării din întreprinderile respective

pentru realizarea de produse de calitate ireproșabilă, pentru ridicarea prestigiului „mărcii” fabricii. Este pozitiv faptul că întreprinderea „Textila” și-a îndeplinit sarcinile de plan pe nouă luni. Dar aceste rezultate nu pot fi socotite satisfăcătoare dacă se ține seama că fabricii i s-au respins produse în valoare de 3.584.000 lei. Această situație a mai fost criticată în ziarul „Scînteia”, la sfîrșitul lunii mai a.c. (După publicarea articolului, conducerea direcției generale de resort a dat redacției toate asigurările că a luat măsuri pentru a lichida în cel mai scurt timp neajunsurile din activitatea întreprinderii — n. r.). Totuși, în registrele recepționarilor comerțului au fost consemnate în continuare defecte, ca: pete de vopsă, fire lînsă în bălătură, dungi în urzeală, devieri de carouri, margini strimbe, vopsiri neuniforme.

Căror cauze se datoresc, după părerea noastră, aceste defecte? Alergînd după rezultate cantitative în îndeplinirea planului, conducerea întreprinderii a neglijat aplicarea unor măsuri pentru respectarea cu strictețe a procesului tehnologic. De exemplu, prin micșorarea temperaturii și a timpului de fierbere la faza de vopsire au fost finisate cantități mai mari de fire, dar rezistența acestora la lămină și spălare nu a corespuns

Nicolae HIRIZAN
directorul cursului regional
Argeș a Băncii Naționale

(Continuare în pag. a V-a)

Combinatul Chimic Borzești. În secția de purificare a acetilenei

Foto: M. Andreescu

Festivalul filmului sovietic

La cinematograful „Republica” din Capitală a început ieri Festivalul filmului sovietic. Pentru deschidere a fost ales filmul „A fost odată un băbă”, realizat de renumitul regizor Grigori Ciuhra. Dezbateri etică despre lăcăr și demnitate, filmul a fost prezentat anul acesta la Festivalul de la Cannes, unde interpretul rolului bătrînului, Vera Kuznețova, a primit o mențiune specială. Al doilea film din festival va fi „Tatăl soldatului”, în regia lui Rezo Chkheidze. Interpretul principal, Sergo Zakariadze, a fost distins cu premiul de interpretare masculină la Festivalul de la Moscova 1965.

În continuare, programul cuprinde filmele: „Capitanul zero”, inspirat din viața marinarii și pescarilor sovietici din Baltica (regia: Leonid Lemanis, protagoniști Edward Pavulis); „Furtună deasupra Asiei”, reconstituirea a unei pagini istorice din timpul războiului civil, film turnat în regia lui Kamil İsmailov; ecranizarea celebrei piese a lui Cehov „Trei surori” — în regia lui Samson Samsonov; „Credeti-mă,

oamenii”, film în care regizorul I. Gurin și V. Berenslein analizează cazul unui delict comunitar. În încheierea festivalului va fi prezentat la cinematograful Patria (pe ecran panoramic) filmul-balet „Frumoasa din pădurea adormită”, pe muzica lui Ciaikovski.

Cu prilejul deschiderii festivalului, Mihnea Gheorghiu, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a vorbit despre succesele obținute de cinematografia sovietică în ultimul timp și a prezentat publicului delegația de cineaști compusă din: Margareta Volodina, Galina Polskikh, Samson Samsonov și Vasili Livanov.

La spectacol se aflau Octav Livezeanu, vicepreședinte al Institutului român pentru relațiile culturale cu străinătatea, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, oameni de artă și cultură, I. K. Jegalin, ambasadorul U.R.S.S. la București, și membri ai ambasadei, membri ai corpului diplomatic.

CUM SÎNT FOLOSITE MAȘINILE ÎN GOSPODĂRIILE DE STAT
DIN LUMEA LARGĂ
— „A 7-a artă” la 70 de ani
— Vikingii Pacificului

OPINI Pedagogia nu acționează numai în sfera școlii

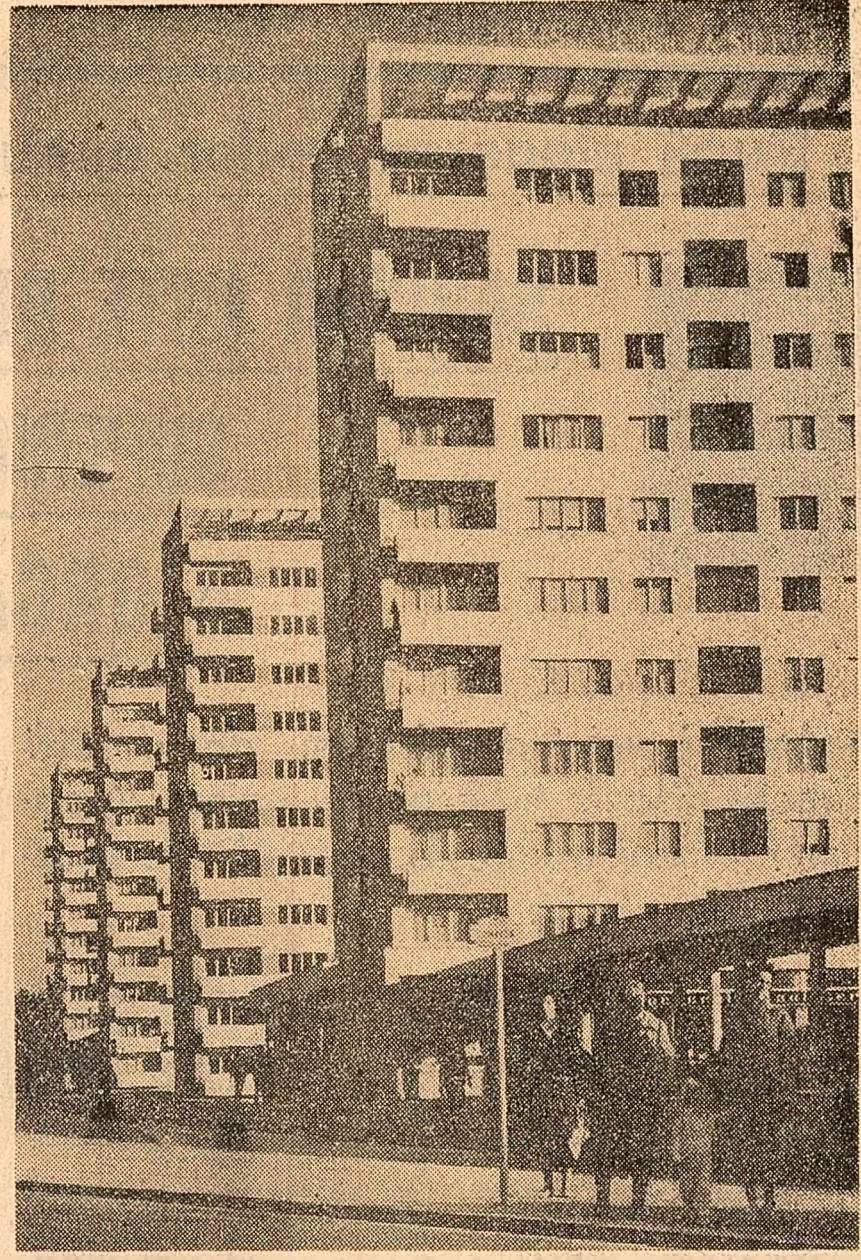
Congresul al IX-lea al partidului a acordat o atenție deosebită problemelor educării și formării omului nou — însușit de idealurile nobile ale socialismului, de principii moralei comuniste, cu un larg orizont cultural. Știința pedagogică, cercetătorii în acest domeniu sînt chemați să aducă o contribuție susținută la realizarea acestor sarcini puse de partid.

În anii construcției socialiste, la noi în țară s-au pus bazele unei pedagogii noi, științifice, îndreptate spre promovarea unei orientări realiste a învățămîntului de toate gradele, a muncii de cercetare în acest domeniu. Institutul de științe pedagogice și-a adus contribuția la această activitate elaborînd numeroase studii și lucrări de teorie și practică pedagogică, valorificînd moștenirea noastră pedagogică. În rîndurile de față vreau să aduc în discuție o problemă a cărei semnificație scotesc că poate să suscite interes și dincolo de cercul cercetătorilor din domeniul pedagogic.

Numeroși colegi susțin că sarcina pedagogiei ca știință se restrînge numai la perioada școlară și la educația de varietate generată, mai ales. După părerea mea, acest mod de a vedea lucrurile este unilateral. Se știe că, sub îndrumarea partidului, în țara noastră se desfășoară o vastă operă de educare și cultură. Organizațiile de partid și obștești au permanent în centrul preocupărilor lor munca politico-educativă în rîndurile oamenilor muncii de diferite categorii, ca parte integrantă a operelor de dezvoltare a construcției socialiste în cluburi, cîmine culturale, universități populare, prin presă, radio, televiziune, cinematografie etc. se urmărește același înalt țel — educația comunistă a membrilor societății noastre. Putem spune, fără teamă de exagerăm, că alături de pedagogii de profesie îndeplinesc funcții pedagogice și toți cei ce lucrează cu oamenii: activistul de partid și de stat, medicul, inginerul, maestrul, brigadierul. Or, cred că în această vastă activitate educativă, în această lărgă a muncii de cercetare cu oamenii trebuie să se țină seama neapărat de anumite cerințe pedagogice, de legi științifice. Nesocotirea acestor legi duce, după cum arată numeroase fapte, la diminuarea efectului educativ al acțiunilor întreprinse. Științei pedagogice, cercetării în acest domeniu vast și complex le revin, după părerea mea, îndatorirea să studieze temeinic, aprofundat și multilateral aceste legi, să stabilească metodele cele mai potrivite și eficiente de educație.

Pe ce căi consider că se poate realiza acest deziderat? În primul rînd, prin extinderea cercetărilor în domeniul pedagogic nu numai asupra dezvoltării omului pe parcursul întregii sale vieți, ci și astu-

- In ziarul de azi
- VIAȚA DE PARTID (pag. a II-a)
- O EXPOZIȚIE RETROSPECTIVĂ (pag. a II-a)
- Știri din U.R.S.S. (pag. a V-a)
- Correspondențe din Berlin și Rio de Janeiro (pag. a VI-a)

CRAIOVA. Blocuri de locuințe pe Calea Severinului

CEVA DESPRE FAMILIE

Ion BĂIEȘU

Marea noastră proză dintre cele două războaie, mai ales prin Robreanu, a impus în atenția vremii dramele violente, din nenumăratele care se nășteau zilnic, ale familiei întemeiate pe interese materiale. Am copilărit la țară și-mi vor rămîne mereu în minte, tulburătoare, scenele în care mîreasa era trimisă la părinți acasă, la două zile după nunta, pentru că nu adusesse în casa soacrilor și vițelul vacii care fusese promisă în zestre.

Ar fi neadevărat dacă aș susține că astăzi toate familiile se întemeiază, mai presus de afinitățile electivă, pe perfectă coincidență de interese. Am scris an de zile articole de gazetă pe această problemă și am notat nu puține cazuri triste, cu consecințe mai mult sau mai puțin tragice, provenite din răbunirile vechii mentalități despre căsătorie. Citez câteva din memorie.

După ce încercase să-mi înscrie de trei ori la facultate fizică, fără să reușească, și convîngîndu-se că aceasta este foarte slab pregătită și lipsită de șanse, un fată oarecare, funcționar, pină alunei onorabil, a holărit s-o mărite. A găsit un băiat, inginer, amator să se însoare imediat cu fata, după primele trei „vederi”. Singura lui prezență era să i se dea fetei o anumită sumă ca zestre — o sumă întrușică. Tatăl a făcut rost de o parte din bani, iar restul i-a furat. A intrat la pușcărie, iar peste șase luni, inginerul (care de fapt avea ca studii doar o școală medie de proiectări) a lăsat fata pe motiv că nu-i convine să aibă în familie un pușcăriaș...

Responsabilul stăției de radioficare dintr-o comună a raionului Călețele iubea enorm o fată. Îi iubea și ea, dar fiind foarte tîner, nu se gîndeau să se căsătorească prea repede. Părinții vroiau însă „să scape de o grîjă” și au holărit s-o mărite pe fată cu un medic veterinar trecut de paluzarea de ani. Disperșii, cei doi îndrăgostiții au fugit din comună în Moldova, la niște neamuri. Familia fetei i-a găsit, au luat fata, au dus-o acasă și au logodit-o cu forța cu veterinarul. Fata a fugit din nou cu înfrîngerea în țară, dar nu pe căile lui, ci pe cele-lui, și a căsătorit-o cu un băiat dintr-un sat, în cel din urmă, s-o căsătorească cu veterinarul, pe care l-am cunoscut și care mi-a spus o frază cumplită de clinică, pe care n-am uitat-o nici acum: „Lasă, domnule, că dragostea nu ține de foame”.

Am citit aceste două cazuri triste ca să arăt cit de grea este uneori sarcina societății noastre de a curăți de noi instituții ale familiei noi, de concepții și prejudecăți joase pe care le-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, parcă cu un război, trecutul. De ce nu ne este oare nouă indiferent, ba chiar ne interesează într-un grad atât de înalt, soarta familiei, situația morală a omului cînd se află între cei patru pereți ai săi? De ce nu suportăm și urim floarea lui „fiecăre doarme cum își așterne”, de ce într-o măsură atât de joasă pe care l-a așezat, par

După alegerea noilor birouri ale organizațiilor de bază

VIATA DE PARTID

SARCINA ESTE DE A RIDICA PE O TREAPTĂ SUPERIOARĂ BOGATA EXPERIENȚĂ A ORGANIZAȚIILOR DE PARTID

● **Același punct de plecare, dar de aici direcții diferite** ● **Se poate înainta așteptând?** ● **Încotro țintește ajutorul** ● **Perspectivă... pe ghicite**

Etapa finală a lui 1965 a fost atinsă din plin, iar dincolo de ea se zărește înălțată stăceta urcușului în noul cincinal. În întreprinderi, toate preocupările sînt îndreptate spre îndeplinirea planului de producție la toți indicatorii, spre pregătirea condițiilor pentru o producție ritmică și de bună calitate încă din primele săptămîni ale anului viitor. Sub semnul acestui imperativ acționează acum, cu încreșterea lor energice, organizațiile de partid. În multe locuri, abia s-au terminat adunările de dări de seamă și alegeri. Noile birouri alese au pornit la lucru.

Am vizitat în aceste zile mai multe organizații de bază din fabrici și uzine din Capitală, Craiova, Brașov, Pitești, Tîrgoviște.

Comitetul orașenesc de partid Pitești. Nu era acesta un bun prilej pentru a îndruma noile birouri să treacă neîntîrziat la lucru, pentru a le ajuta să-și întocmească primul plan de muncă, să concentreze eforturile comunistilor spre principalele sarcini actuale?

Inițiativa, spiritul de orientare al noilor birouri au o însemnată hotărîoare, dar tot aflu de importanți este sprijinul efectiv al comitetelor raionale și orașenești de partid. În raionul Tîrgoviște, în aproape 150 organizații de bază, lucrările adunării de alegeri au fost conduse de membrii birourilor comitetului raional de partid.

Acest lucru — remarcă tov. CONSTANTIN MOTOROIU, prim-secretar al Comitetului raional P.C.R. Tîrgoviște, ne-a permis să pătrundem mai adînc în viața organizațiilor de partid, să cunoaștem mai îndeaproape problemele specifice care se ridică la fiecare loc de muncă.

— V-am ruga să concretizați acest aspect.

— **Întâi un caz care mi se pare grăitor. Noi știm că la organizațiile de bază din șchele Gura Ocnitei, mina Sotina, întreprinderile „Valea Ialomiței” și „Victoria” s-a manifestat deficiențe atât în organizarea producției, cât și în munca de partid. Participind la adunările de alegeri, am înțeles cauzele mai adînc ale acestor stări de lucruri. A reușit să în aceste organizații critica nu se află la loc de cinste; unii directori, ingineri, maeștri s-au arși cînd sînt criticați; alții priveșc cu „înțelegere” diferite neajunsuri. Biroul comitetului raional de partid a desprins de aci necesitatea unei acțiuni perseverente privind stimularea criticii și autocriticii, cultivarea exigenței partinice, combaterea oricăror tendințe de cocolșire a lipsurilor.**

Orientîndu-se după indicațiile tratate de Congresul al IX-lea al P.C.R., folosind materialul faptic bogat reșisit din adunările de alegeri, cabinetul de partid a întocmit cîteva conferințe despre însemnătatea și rolul criticii și autocriticii, al muncii colective, despre trăsăturile politico-morale ale comunistului. Aceste conferințe, adaptate la situațiile concrete din diferite unități, au fost ținute pînă acum în peste 400 de organizații de bază.

Bineînțeles, eficacitatea îndrumării este cu atît mai mare cu cît ea nu se desfașoară după același calapod, ci fiind seama de condițiile respective, de sarcinile specifice.

Acolo unde birourile organizațiilor de bază cuprind mai mulți tovarășii aleși pentru prima oară — ne spunea tov. DUMITRU BLOJU, secretar al Comitetului orașenesc de partid Craiova — membrii birourilor orașene au mers în unitățile respective și i-au ajutat la întocmirea primului plan de muncă. În întreprinderile care întîmpină greutăți în realizarea sarcinilor de plan — uzinele „7 Noiembrie”, I.R.A.-8, Șantierul de construcții nr. 6 — birourile organizațiilor de bază au fost îndrumate să creeze colective care studiază la fiecare loc de muncă mijloacele practice de valorificare a rezervei interne, de îmbunătățire a organizării producției.

Ce facem azi? Dar miine?

Două întrebări, strîns legate între ele, la care este chemat să dea răspuns practic fiecare birou de organizație de bază. Le-am adresat și tov. RADU LINTRE, secretarul organizației de bază de la serviciul mecanic-șef al uzinei „Autobuzul” din Capitală. În loc de răspuns ne-a prezentat planul de măsuri stabilit în adunarea de alegeri. La prima vedere, nimic neobișnuit. Numai că, cercetînd lucrurile cu atenție, constată că au fost fixate de pe acum atît datele, cît și temele precise ale adunărilor generale ale organizațiilor de bază pînă aproape de viitoarele alegeri. Este aceasta planificarea? Pare mai curînd trageră la sorti. Ni s-a arătat că în felul acesta s-a urmărit „o concretizare a perspectivei”. Fără îndoială, stabilitatea sarcinilor de perspectivă e strict necesară, obligatorie, dar aceasta nu însoțită să fixezi durata de partid într-un cadru rigid.

— Planul de măsuri nu ne poate da oricînd răspunsuri gata pregătite la toate problemele ridicate de viață — spunea tov. ANDREI ARON, secretarul comitetului de partid de la uzina „Metrom” din Brașov. El este un ghid, o călăuză care nu poate încătușa cituș de puțin inițiativa. Munca de partid e cu atît mai eficace cu cît ea este concentrată în fiecare moment spre problemele esențiale și de cea mai mare actualitate. La noi, în secția sculărie, sînt deficiențe serioase în folosirea mașinilor la întreaga lor capacitate. Întîi însă că primul plan

de muncă după alegeri, întocmit recent de biroul organizației de bază din secție, nu prevedea nimic în legătură cu aceasta. Comitetul de partid a cerut ca prima adunare generală a organizației de bază să fie consacrată dezbaterii sarcinilor ce revin în acest domeniu comunistilor, să analizeze acțiunile inițiate de conducerea tehnic-administrativă spre a remedia neajunsurile existente.

Îndeplinirea în bune condiții a planurilor de măsuri adoptate de adunările de alegeri impune noilor

birouri ale organizațiilor de bază să acționeze cu inițiativă și perseverență încă din primele zile. Totodată, se cere însă ca ele să primească din partea organelor locale de partid un sprijin substanțial, eficient, în vederea perfecționării stilului și metodelor lor de muncă, în vederea ridicării întregii munci de partid la nivelul sarcinilor trasate de Congresul partidului.

Raid realizat de D. TIRCOB, C. SOCI, N. MOCANU, G. CIRȘEA

Toamna... Foto: Agerpres

Pedagogia nu acționează numai în sfera școlii

(Urmare din pag. 1)

În acest scop se impune, după părerea mea, și o coordonare sistematică în aceste probleme a activității diferitelor institute de cercetare interesate, pentru a se înlătura tendința de fărîmătură a cercetărilor, de abordare a unor teme minore, de repetare a problematicei. (În prezent, activitatea institutelor de psihologie, fiziologie, filozofie etc. este îndrumată de Academia Republicii Socialiste România, în timp ce a Institutului de științe pedagogice — de Ministerul Învățămîntului). O coordonare mai bună ar fi de dorit și în ce privește pregătirea cadrelor de cercetători, de care depinde în mare măsură eficiența muncii științifice. Din păcate, pregătirea de cadre cu înaltă calificare, acordarea unor titluri științifice în domeniul pedagogiei au rămas în urma diferitelor domenii ale științelor sociale.

Alte căi eficiente de îmbogățire a problematicii de cercetare, de cuprindere a întregii sale complexități consider că ar fi: lărgirea colectivelor de cercetători prin atragerea de cadre didactice din școli și facultăți, activități și organizațiilor de masă, oameni care lucrează în domeniul muncii culturale etc.; îmbogățirea conținutului și o profilare mai precisă a publicațiilor de specialitate; asigurarea unei multilaterale informări și documentații de specialitate (îndeosebi prin intermediul Centrului de documentare științifică al Academiei care în prezent nu se ocupă și de domeniul pedagogiei).

Dezvoltarea armonioasă a tuturor științelor sociale, împletirea lor organică cu cele tehnice constituie o necesitate. Orice răminere în urmă într-un anumit sector creează posibilități de frînare în evoluția științei în general. Pe de altă parte, nu trebuie pierdută din vedere nici un moment că procesul complex al educației trebuie să se desfășoare după reguli științifice. Aici, fiind vorba de oameni, nu este admis nici un fel de rebuș, iar în acest domeniu rebușurile nu pot fi constatate imediat, direct. Nu se știe precis cum se datorează deficiențele educative, dată fiind multitudinea de influențe pe diferite planuri. De aceea, se pare că și răspunderea unor lucrători în domeniul educației nu este totdeauna la nivelul cerințelor.

Folosind din plin condițiile favorabile create de partid și de stat cercetării științifice din țara noastră, pedagogia poate face noi pași înainte pe drumul dezvoltării sale ca știință a educației și formării omului societății socialiste. Consider că organizarea unor dezbateri mai largi privind problemele de bază ale pedagogiei, ale cercetării științifice în domeniul educației în general va constitui un sprijin deosebit în realizarea sarcinilor ce stau în fața lucrătorilor din acest sector.

Cu ce să începem?

„Așadar adunarea de alegeri s-a terminat. Noul birou se găsește la început de drum. În alte dări această presupunere o anumită perioadă de „rodaj”, de acomodare cu munca. Acum rodajul trebuie efectuat „din mers”, în condiții în care activitatea tuturor colectivelor de muncă trebuie să atingă cota de intensitate maximă.

Trecuseră patru zile de la data cînd avusesse loc adunarea de alegeri a organizației de bază din secția autoutilitare de la uzina „Autobuzul” din Capitală. Un interval de timp foarte scurt, dar prin deplasarea imediată a celui care resortu via care este spiritul de inițiativă al biroului, el a fost valorificat printr-o activitate densă, bine orientată. Planul de măsuri stabilite de adunarea de alegeri, după cum remarcă tov. GHEORGHE BUNGET, secretarul organizației de partid, vizează activitatea pe un an întreg, dar înaplănuirea lui începe încă din prima zi.

— Bineînțeles — spunea el — eu consider că noi nu ne aflăm propriu-zis la început de drum. Fiecare birou nou ales este moștenitorul unei bogate experiențe a organizației de partid. Sarcina noastră este să folosim cu mai bine această experiență și să o ridicăm pe o treaptă superioară. În mod firesc, noul birou și-a concentrat atenția spre problemele îmbunătățirii calității produselor, întărirea disciplinei etc., adică spre acele probleme asupra cărora adunarea de alegeri a pus un accent deosebit.

Fiește, pretinzînd punctul de plecare este același: concluziile adunării de alegeri concretizate în planul de măsuri. Dar din același punct drumurile se răsfrî în ne-numărate direcții, potrivit specificului fiecărui loc de muncă. Esențial este să nu se piardă din vedere că activitatea organizațiilor de partid trebuie să urmeze o linie ascendentă pe baza sprijinului propriu al fiecărui membru de partid. În acest sens este semnificativ ceea ce relatea tov. NICOLAE SERBĂNESCU, secretarul organizației de bază din secția apretură unedă a fabricii „Partizanul Rosu” Brașov:

— Noi am considerat că analiza activității întregii organizații de bază trebuie să fie completată de un examen minuțios al muncii fiecărui comunist în parte. Pe acest temel am trecut la o mai bună repartizare a sarcinilor de partid. Acum important este să urmărim cum sînt îndeplinite sarcinile încredințate, să-i ajutăm pe toți comunistii să aducă o contribuție cît mai mare la activitatea organizației de partid.

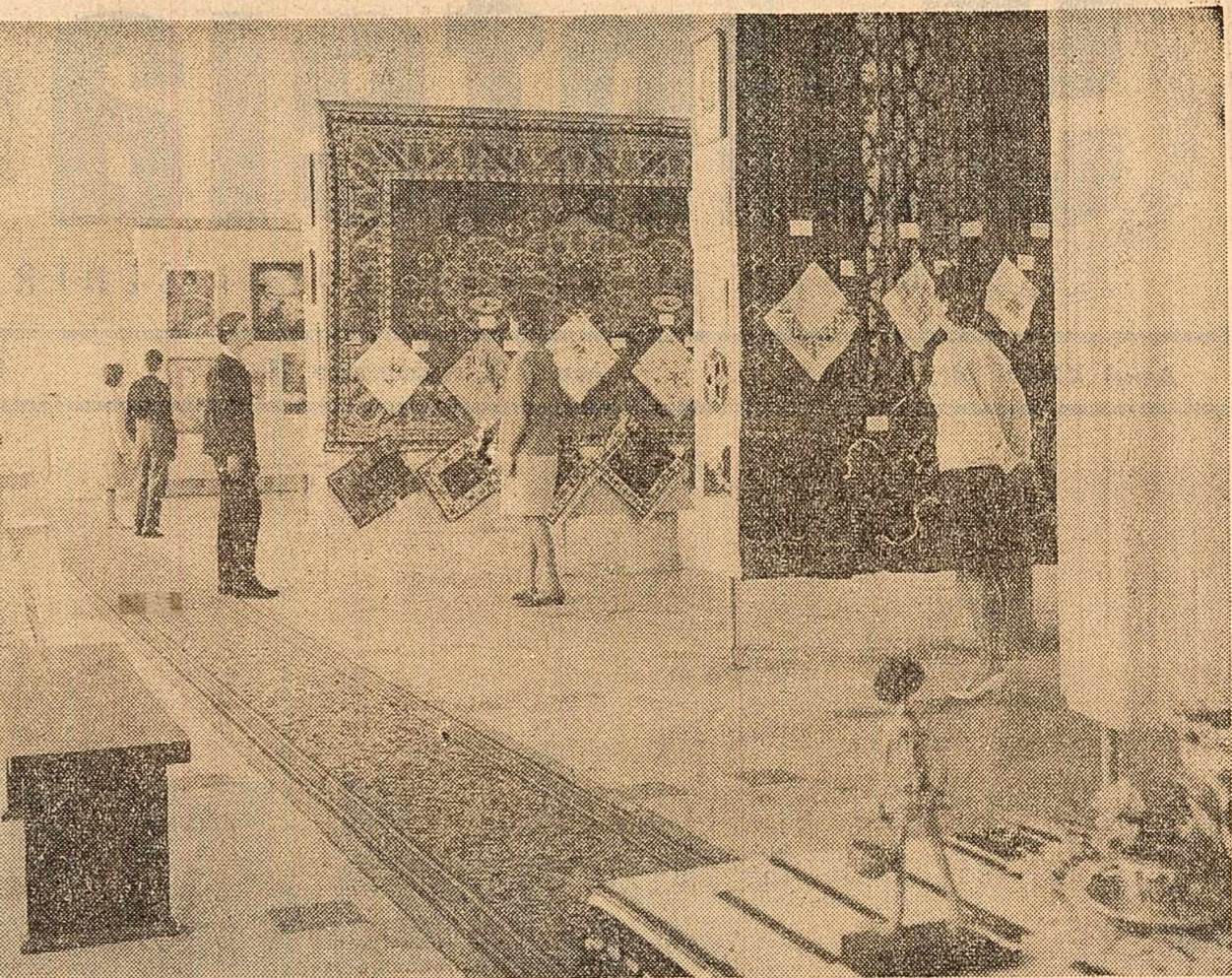
Despre inițiativă și... expectativă

În majoritatea organizațiilor de bază de la întreprinderi, „Textila” Pitești adunările de alegeri s-au ținut încă în prima parte a lunii octombrie. Ce au întreprins de atunci noile birouri?

— Să nu spun drept, n-am primit încă planurile lor de muncă — ne spunea tov. CONSTANTIN DINESCU, locțiitorul secretarului comitetului de partid — așa că nu știu încă ce au făcut pînă acum. Mai este timp. Nu a trecut încă termenul stabilit de comitetul orașenesc de partid pentru a ni se trimite planurile...

— N-am avut ce trimite deoarece nici nu ne-am apucat de planuri, ne-au spus, la rîndul lor, secretarii organizațiilor de bază nr. 1 și 3 țestoșorie și de la filatura nouă.

Asadar, în timp ce comitetul de partid așteaptă „să se înlănuze planurile”, organizațiile de partid așteaptă și ele. Între timp, calitatea produselor lasă de dorit, planul decadal de producție nu se realizează la indicatorii importanți. Și, totuși, la două dintre adunările de alegeri a participat tov. Maria Rădulescu, secretar al

La expoziția creatorilor amatori din regiunea Galați

Retrospectiva Maxy

acad. George OPRESCU

Pictorul M. H. Maxy a împlinit 70 de ani. Este aproape de necrezut ca omul încă aflat de împlîn în apărînt, aflat de viață și plin de entuziasm, a cărui activitate este așa de intensă, să aibă ocazie ca să fie venerabil. Ca artist, cît și ca director al Muzeului de artă al Republicii Socialiste România, Maxy este o prezență remarcabilă a vieții noastre culturale. Deschiderea expoziției sale retrospective — organizată de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă și Uniunea Artiștilor Plastici — mărturisește înalta apreciere de care se bucură pictorul. Publicii și confracții, veniți într-un număr mare la vernisaj, și-au manifestat astfel simpatia față de creația unui artist care și-a dăruit 50 de ani din viață picturii. Imaginea aceasta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua deschiderii, interesul sîrînt de tablourile și desenele sale în rândurile unor vizitatori dintre care cel puțin o parte și-au format educația artistică în sălile muzeului nostru — acesta a publicului care umple sălile de expoziție ne-a devenit familiară; Maxy a avut chierul din ziua desch

ÎN GOSPODĂRIILE DE STAT

Mecanizarea complexă a lucrărilor agricole în gospodăriile de stat constituie o condiție esențială pentru sporirea producției, a productivității muncii și reducerea prețului de cost al produselor. De-a lungul anilor statul a alocat fonduri importante în vederea înzestrării acestor unități cu o bază tehnică puternică, modernă. După cum se arată în Directivile Congresului al IX-lea al partidului, și în anii următori vor fi făcute importante investiții în tractoare și mașini agricole cu performanțe tehnice ridicate, care să asigure un grad înalt de mecanizare a lucrărilor agricole. Pentru ca extinderea mecanizării în gospodăriile de stat să fie însoțită de o reducere corespunzătoare a prețului de cost al produselor este necesar ca mijloacele tehnice să fie folosite cu randament sporit, dotarea unităților cu utilaje să se facă pe baze științifice, iar sistemele de mașini să corespundă necesităților producției. În această privință se ridică o serie de probleme pe care ne propunem să le dezbatem în pagina de față.

CORELAȚIA UTILAJE, PRODUCȚIE, PREȚ DE COST

Industria noastră constructoare pune la îndemina gospodăriilor de stat și a celorlalte unități agricole tractoare și mașini tot mai multe, mai moderne și variate, care permit lărgirea mecanizării lucrărilor agricole, efectuarea lor într-o perioadă de timp mai scurtă și în condiții calitative superioare. Așa cum se subliniază în Raportul prezentat la cel de-al IX-lea Congres al partidului, conducerea gospodăriilor de stat vor trebui să-și îndrepte eforturile spre folosirea judicioasă a mijloacelor tehnice perfecționate pe care le au la dispoziție.

Cel mai mulți mecanizatori și-au însoțit cu-nostrii tehnici cu privire la tehnica modernă cu care sînt dotate gospodăriile, obțin succese însemnate în utilizarea cu randament sporit a tractoarelor și mașinilor. Iată ce ne-a spus în legătură cu această problemă tov. EMIL IONNESCU, directorul G.A.S. Săhăteni, regiunea Ploiești:

„În acest an noi am reușit să depășim producțiile planificate la majoritatea culturilor, să realizăm produsele agricole la un preț de cost mai mic decît cel prevăzut.

Am obținut 4.024 kg grâu la hectar cu un preț de numai 623 lei tona față de 780 lei cit a fost planificat, și aproape 6.400 kg de struguri la un cost mai redus decît a fost stabilit. Aceste rezultate se datoresc și exploatării raționale a tractoarelor și celorlalte utilaje. Mecanizatorii cunosc bine, de la începutul anului, sarcinile de plan. În timpul campaniilor, pe baza prevederilor înscrise în ordinele de lucru, ei știu din vreme unde vor munci, ce lucrări au de executat și în ce condiții, fapt ce-i ajută să-și pregătească din timp mașinile, să folosească bine timpul, să evite deplasările în gol etc. O mare atenție acordăm reparațiilor și îngrijirii mașinilor — condiție esențială pentru folosirea tractoarelor cu maximum de randament. Datorită bunei organizări a muncii, în 1964 s-au realizat, în medie, de fiecare tractor 909 hantri față de 706 hantri cit era prevăzut în plan, iar cheltuielile de întreținere au fost reduse cu aproape 4.000 lei. Astfel, am reușit să reducem prețul de cost al hectarului de arătură normală cu 36,87 lei și să micșorăm costurile în sectorul vegetal.

CIT MAI MULTE ORE ÎN BRAZDĂ

Sînt numeroase exemple care demonstrează aportul mecanizării lucrărilor agricole la sporirea producției și reducerea prețului ei de cost. În unele unități există totuși posibilități ca, prin folosirea mai rațională a mașinilor, să se obțină o micșorare și mai substanțială a costului produselor agricole. Exemplul gospodăriilor de stat din trustul Uzicieni este edificator. Pînă la 30 septembrie, tractoarele aflate în aceste unități au făcut aproape 780.000 ore funcționare față de 765.975 cit fusese prevăzut. Este o cifră care oglindește strădania mecanizatorilor de a lucra bine terenul, de a obține recolte bogate și ieftine. Tractoarele puteau fi folosite și mai bine. Un exemplu. În septembrie, lună cînd la cîmp sînt foarte multe lucrări de făcut, s-au înregistrat, în medie pe tractor, 274 ore funcționare. După cum apreciază și conducerea trustului este un rezultat nesatisfăcător. În vreme ce unele gospodării cum sînt Uzicieni și Borănești au realizat, în medie pe tractor, 405 și respectiv 435 ore funcționare, G.A.S. Dilga a înregistrat numai 150, G.A.S. Balaci — 216, G.A.S. Malu — 236 etc. De ce asemenea diferențe? Împărțind experiența bună a gospodăriei de stat Borănești, tov. ALEXANDRU COCOȘILĂ, directorul unității, ne-a spus:

„Noi facem fiecare lucru la timp. Este o chestiune de cea mai mare importanță. Dacă întârziți arăturile de vară, bunăoară, terenul se întărește și, ulterior, mașinile nu-și mai pot realiza norma, se uzează mai repede, se defectează des. În afară de aceasta asigurăm schimbul doi pentru 60 la sută din tractoare, organizăm bine munca mecanizatorilor, pentru a folosi rațio-

nal timpul de lucru în brazdă. Procedim astfel, cu același număr de tractoare pe care l-am avut și în anii anteriori am reușit să facem un volum mult mai mare de lucrări”.

De ce nu s-a realizat și la G.A.S. Malu planul de ore funcționare a tractoarelor?

„Au fost cauze obiective — răspunde tov. GH. GEORGESCU, inginer șef al gospodăriei. Datorită secetei pămîntului s-a lucrat greu, mașinile au fost suprasolicitate, nu și-au mai putut realiza norma zilnică. Ca urmare a lipsei de piese de schimb, unele tractoare au stat nefolosite zile întregi. În sfîrșit, condițiile necorespunzătoare în care facem reparațiile influențează negativ asupra calității acestora, ceea ce se simte pe parcurs”.

La prima vedere s-ar părea că sînt numai cauze obiective. Lucrurile nu stau chiar așa. Aici nu s-a asigurat schimbul doi pentru nici un tractor. Datorită nerespectării ororilor afectate îngrijirilor și calității reparațiilor „viața” tractoarelor este mai scurtă, se înregistrează multe defectiuni: numărul orelor de staționare, cauzate de reparații accidentale, neprevăzute a ajuns la 1742 în cazul tractoarelor, 562 în al combinelor și 1575 în al preselor de balot. Întinzînd începerea unor lucrări, nu numai că s-a muncit în condiții grele, ceea ce a solicitat mai mult mașinile, dar s-au închiriat un număr ridicat de tractoare din alte unități.

Rezerve însemnate de sporire a randamentului tractoarelor și mașinilor agricole sînt și în alte trusturi. Ele sînt demonstrate de numărul ridicat al orelor neproductive. Potrivit datilor de seamă

statistice rezultă că în 1963 acestea au reprezentat 11,5 la sută din totalul orelor efectuate cu tractoarele, iar în 1964 — 13,4 la sută. Cauzele sînt multiple: numărul mare de defectiuni accidentale, staționarea tractoarelor din vina tractoriștilor etc.

Una din principalele cauze este întârzierea necorespunzătoare, în unele gospodării de stat, a mașinilor între două reparații. În acest an, ca de altfel și în 1964 s-au cheltuit pentru întreținerea tractoarelor și mașinilor agricole sume mai mici decît cele planificate. La prima vedere este un succes, fiindcă aceasta nu înseamnă altceva decît un preț de cost mai scăzut al lucrărilor mecanice. O analiză mai amănunțită a cifrelor arată însă că în anumite gospodării, (G.A.S. Dudu — București, Mircea Vodă — Galați, Redea — Oltenia etc) „economii” sînt realizate pe seama neefectuării numărului de reparații și întreținerii prevăzute. Este un mod de a-ți fura singur căciula. În asemenea situații utilajele nu mai dau un randament normal, nu mai pot fi exploatate pînă la numărul de ore prevăzute pentru introducerea în reparație capitală.

Efecte negative provoacă și întârzierea reviziilor și îngrijirilor precum și slaba lor calitate. Crește numărul reparațiilor accidentale, mașinile sînt imobilizate în reparații o perioadă de timp mai mare decît cea prevăzută în normativ etc. Din această cauză lucrările n-au putut fi executate la timp, producțiile au fost diminuate, au costat mai mult.

Ce denotă toate acestea? Că în unele gospodării de stat este nevoie de o preocupare mai intensă pentru întărirea disciplinei în muncă și pentru ridicarea nivelului

O SINCRONIZARE MAI BUNĂ ÎNTRE DOTATIE ȘI NECESITĂȚILE UNITĂȚILOR

Inzestrarea unităților cu diferite utilaje este o acțiune complexă, care trebuie să aibă la bază criteriile științifice. Practica arată că dacă acest lucru se face fără discernămint, fie că se creează un exces de mașini, fie că acestea nu satisfac nevoile reale ale unităților. Și într-un caz și în altul procesul de producție nu se desfășoară în condiții normale, iar eficiența investițiilor este nesatisfăcătoare. În general, Trustul Central G.A.S. și trusturile locale au ținut seama de nevoile reale ale unităților în repartizarea mașinilor.

De la Trustul Central Gostat aflăm că înainte de a dota gospodăriile cu utilaje noi, se analizează amănunțit o serie de factori cum sînt mărimea gospodăriilor, modul de folosință a terenului, posibilitatea mecanizării lucrărilor în diferite zone, gradul de pregătire a mecanizatorilor etc. Procedind astfel, se face o repartizare corespunzătoare a tractoarelor și mașinilor agricole pe unități.

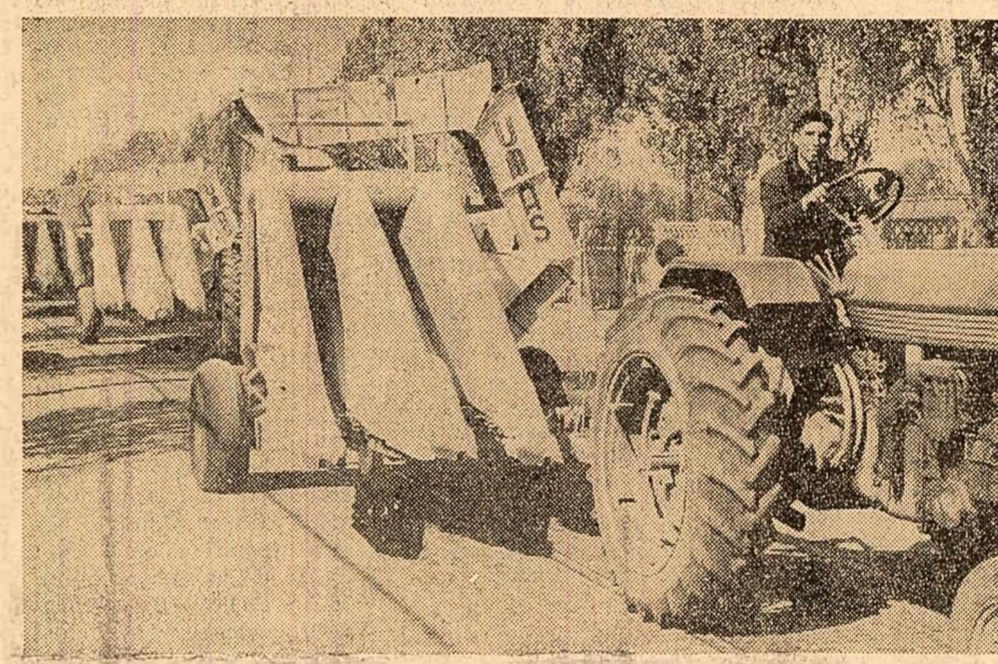
Așa se procedează în general. Sînt însă și situații cînd se pierd din vedere aceste principii. Cele relatate de directorul gospodăriei de stat Borănești sînt semnificative în această privință:

„Unora dintre unități li se dau mai multe utilaje decît au nevoie, iar altora mai puține. Noi, de exemplu, deși am cerut

In gospodăriile de stat recoltați păloșelor a fost mecanizat în întregime

Combine C.T. 2R fabricate la uzinele Semănătoarea

de pregătire profesională a tractoriștilor, pentru efectuarea unor reparații de calitate ireproșabilă și îngrijirea corespunzătoare a utilajelor în timpul exploatării.

Sînt și alte cauze care fac ca extinderea mecanizării să nu fie însoțită de o reducere corespunzătoare a prețului de cost al produselor. Între altele este vorba de dotarea necorespunzătoare a unor unități cu utilaje.

rea lor între gospodării, trusturi sau chiar alte unități socialiste. Este o măsură bună, care va duce la lichidarea multora dintre deficiențele semnalate în folosirea mașinilor. O în-

turi, precum și de cele aflate lunar în reparații rezultă că, practic, pe tractorul pe care îl folosim în cîmp, revin cam 90 de hectare. E mult. Ce-î drept, în campanii ni se trimit tractoare din alte gospodării. Dar acest „ajutor” costă: adeseori hectarul de arătură normală pe care ni-l vind diferite unități este mai scump decît cel pe care-l realizăm noi; mecanizatorilor veniți în unitate le plătim deplasare etc. Ar fi bine ca fiecare gospodărie să aibă numărul de mașini de care are nevoie”.

Sînt și situații cînd mașinile rămîn în unitățile cărora le-au fost repartizate deși acestea nu mai au nevoie de ele. Este urmarea restructurării de la un an la altul a planurilor de producție ale trusturilor și unităților. Asemenea restructurări în planurile de producție s-au făcut și se vor face și pe viitor. Problema care se ridică este ca

redistribuirea parcului de tractoare și mașini din G.A.S. să se facă operativ, în funcție de schimbarea sarcinilor de producție, de noul nivel de dezvoltare, determinate indeosebi de concentrarea și specializarea producției. Or, trebuie spus că de multe ori Trustul Central, trusturile locale și conducerea de gospodării au scăpat din vedere această cerință. Cu prilejul unei analize făcute de organele de control ale Ministerului de Finanțe și Băncii Naționale s-a constatat că în gospodăriile de stat există foarte multe utilaje nefolosite (unele dintre ele stau chiar din momentul dotării, iar altele au devenit disponibile pe parcurs, datorită schimbării structurii culturilor și neredistribuirii lor la timp). Este vorba de mașinile de recoltat mazăre, cartofi, de vindrovere, dispozitive de recoltat floarea-soarelui etc.

La Trustul Central Gostat ni s-a relatat că această problemă stă în atenția conducerei trustului, că s-au luat măsuri în vederea lichidării lipsurilor semnalate. Colective de specialiști, împreună cu conducerea gospodăriei de stat Malu, regiunea București, arăta:

„Dacă ținem seama de tractoarele folosite în zootehnie sau la transpor-

MAȘINILE SÎNT MODERNIZATE CONTINUU. CE PROPUNERI AU BENEFICIARII ?

Tractoarele și mașinile agricole se perfecționează continuu. În anii următoriului cincinal, industria noastră va livra noi tipuri de mașini și utilaje, care să asigure un grad mai ridicat de mecanizare. Independența acestor sarcini ridice multe probleme. Una dintre cele mai importante este cea a îmbunătățirii calității lor constructive. Iată ce ne spune, în această privință, tov. ION BURCEA, directorul trustului G.A.S. Uzicieni:

„În general, industria ne livrează mașini bune, tot mai perfecționate, într-o gamă din ce în ce mai variată. Dar unele mașini construite recent nu sînt realizate la cel mai înalt nivel calitativ. Cîteva exemple. Semănătoarea pentru porumb SPC-6 este o mașină excelentă: are productivitate mare, execută o lucrare de bună calitate etc. Totuși, ea prezintă și cîteva deficiențe: axul patrat de la distribuție nu dispune de sistem de ungere, pompa hidraulică de la sistemul de ierburizare nu funcționează în cele mai bune condiții, roata tasoare are suprafața de călcare mică etc. Unele neajunsuri se semnalează și la depănșatorul de știuleți. El se defectează des, are o capacitate mică față de combina de recoltat porumb CT2 R. În general defectele nu pot fi puse pe seama principiului constructiv. Cel mai adesea, ele se datoresc materialelor necorespunzătoare din care sînt făcute anumite orga-

ne sau piese ale mașinilor, precum și modul necorespunzător, după părerea mea, în care se înlocuiesc, înainte de omologare, diferitele utilaje. Consider că mașinile nu sînt încercate în condiții de exploatare cit mai variate. Apoi, nu se face o consultare largă între cei care realizează utilajele și noi, care le vom exploata. Cred că o confruntare mai largă cu specialiștii și mecanizatorii din gospodării ar permite constructorilor să știe mai precis ce este bun la mașina respectivă și ce trebuie îmbunătățit”.

La cel de-al IX-lea Congres al partidului au fost subliniate sarcinile importante ce revin, în viitorul cincinal, constructorilor de mașini. Pentru înfăptuirea lor se impune ca în această ramură să se îmbunătățească introducerea în fabricație a noilor mașini și utilaje, să se perfecționeze colaborarea și cooperarea între întreprinderi.

Referindu-se la necesitatea îmbunătățirii constructive și funcționale a mașinilor, tov. GHEORGHE VASILE, inginer-

șef la G.A.S. Borănești, regiunea București, ne relatează următoarele:

Cercășitorii, proiectanții și constructorii trebuie să urmărească simplificarea întreținerii și mînuirii utilajelor, creșterea randamentului și a siguranței în exploatare, prelungirea perioadei de folosire prin efectuarea, de către fiecare utilaj, a unui număr cit mai mare de operații.

Combina de recoltat porumb CT2 R, realizată recent, este o mașină bună. Din cauză că fracționează recoltați (combina culege știuleții din lan, depășunătorii îi depășunează etc), uneori folosirea ei nu este economică. Acum, în toamnă, am cheltuit 1.100 de lei pentru recoltatul mecanic al unui hectar (din lan la pătul), cu cîteva sute de lei mai mult decît în cazul cînd aceste operații au fost făcute manual. Singurul avantaj pe care l-am avut, (ce-î drept foarte mare), a fost acela că am rezolvat problema brațelor de muncă. Dacă această combina ar fi cuplată cu un sistem de depănșare ar rezulta o mașină mult mai economică”.

Realizarea unor mașini moderne, care să răspundă cit mai bine nevoilor producției, trebuie să meargă mîna în mîna cu grija pentru reducerea timpului în care se fac proslipurile și omologarea, precum și cu accelerarea fabricației în serie.

Părerea unor specialiști din gospodăriile de stat este că nu întodeauna se ține seama de aceste considerente. Iată ce ne spune în această privință tov. GHEORGHE STREJAN, șeful oficiului mecanic șef din Trustul Central Gostat:

„De la început de proiectare a utilajelor și pînă la fabricația în serie trece mult timp. E bine să evităm asemenea situații pe viitor. Cu cit perioada respectivă va fi mai scurtă, cu atît eficiența economică a fondurilor investite în mașini va spori, iar amortizarea lor se va face mai repede. În următorii cinci ani, potrivit Directivelor Congresului al IX-lea al partidului, agricultura va primi un număr considerabil de mașini. Este necesar să fie luate din vreme cele mai potrivite măsuri, astfel ca să se realizeze nu numai utilaje bune, moderne, dar și în timp util”.

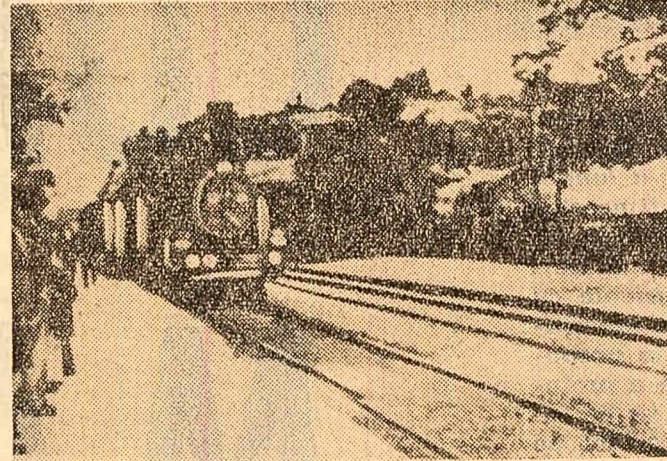
Intr-adevăr cu cit noile utilaje vor intra mai repede în producția de serie, cu atît vom realiza o eficiență mai mare, care pe ansamblul economiei înseamnă milioane și milioane de lei. Bineînțeles, aceasta nu trebuie să afecteze clișaj de puțin calitatea utilajului, realizarea lui la un înalt nivel deosebit pentru folosirea rațională a bazei tehnice existente în gospodăriile de stat are corelarea judicioasă a procesului de fabricație a diferitelor tipuri de mașini. Referindu-se la aceasta, tov. TRITĂ FĂNIȚĂ, secretar general în Trustul Central Gostat, sublinia următoarele:

„În următorii cinci ani, o parte importantă a investițiilor care vor fi făcute în gospodăriile de stat va fi destinată pentru extinderea și diversificarea mecanizării lucrărilor agricole. Unitățile noastre vor fi dotate cu o gamă mai variată de tractoare și mașini, ceea ce va asigura mecanizarea completă a culturii grului, porumbului, cartofilor, sfeclii de zahăr, extinderea mecanizării în producția și pregătirea furajelor, în legumicultură, viticultură și pomicultură etc. Mecanizarea combinată cu chimizarea constituie principala cale prin care lucrătorii din gostat vor înfrunți sarcinile trasate de Congres cu privire la sporirea producției. De aceea consider necesar să fie lichidate lipsurile în folosirea mașinilor și dotarea unităților. Totodată, trebuie prevenite unele deficiențe care au existat în înzestrarea agriculturii cu diferite utilaje, în corolarul fabricației diverselor tipuri de mașini. Uneori această corelație lipsește și efectele sînt negative. Există o disproporție între numărul combinelor de recoltat porumb și al remorcilor pe care le avem la dispoziție, fapt care nu ne permite să folosim nici jumătate din combine. Se semnalează o disordanță între existența de combine CT2 R și de depănșătoare de știuleți, precum și între acestea din urmă și transportoare. O situație oarecum similară este și în cazul utilajelor necesare pregătirii terenului. Pentru a se evita asemenea situații, este necesară o colaborare mai strînsă între agricultură și constructori, o consultare mai largă a lucrătorilor de pe ogoare, astfel ca ei să-și aducă aportul cuvenit la realizarea mașinilor moderne cu care va fi înzestrată agricultura”.

Este o situație anormală. Indiferent de faptul că utilajele din dotarea gospodăriilor de stat sînt folosite din plin, lucrează cu randament scăzut, sau stau degeaba, amortismentele „curg”. Iată de ce considerăm necesar ca această problemă să fie temeinic studiată de organele interesate și rezolvată operativ, în așa fel încît cererile semnalați să nu mai constituie o frînă în folosirea rațională a parcului de mașini existente în gostat.

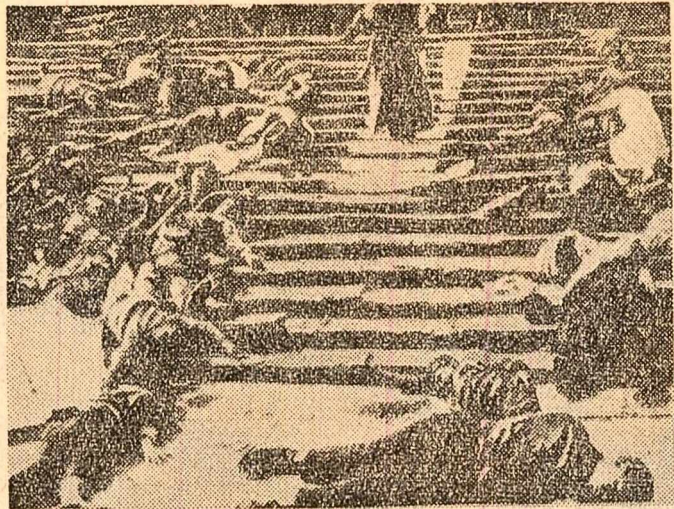
Folosind cu randament sporit tractoarele și mașinile agricole, gospodăriile de stat cu condiții să obțină realizări și mai importante în sporirea producției și reducerea prețului de cost al produselor. Așa după cum a rezultat din discuțiile purtate, sînt necesare o mai bună organizare a activității mecanizatorilor, creșterea continuă a pregătirii lor profesionale, efectuarea în cele mai bune condiții a reparațiilor și îngrijirilor, precum și dotarea judicioasă a unităților cu utilaje agricole. Organele și organizațiile de partid, comisiile de gospodării de stat, trusturile locale și Trustul Central Gostat sînt chemate să se ocupe cu cea mai mare răspundere de problemele mecanizării.

„A 7-A ARTĂ” LA 70 DE ANI

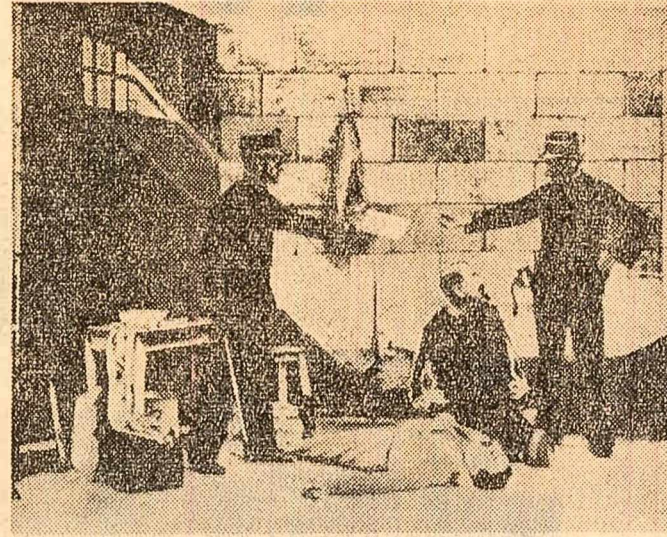

Sosirea unui tren în gară (Louis Lumière, 1895)

• Louis Lumière și fotografiile mișcătoare • „Atacarea Dreyfus” și „Călătoria în Lună” • Cum s-a născut „Uzina de vise” • Lovitura de trăznet a „Crucișătorului Potemkin” • „Magnetoscopul” anului 1970

Crucișătorul Potemkin (Eisenstein, 1925)

Atacarea Dreyfus (Méliès, 1897)

Articol scris pentru „Știința” de Georges SADOUL

Se împlinesc curând 70 de ani de când, la 28 decembrie 1895, lângă Opera din Paris, într-un subsol la „Grand Café”, a avut loc prima reprezentare a cinematografului Lumière. Succesul acestui aparat cu fotografii mișcătoare a fost atât de mare, încât denumirea lui — la început considerată ca „grecie” — a fost adoptată pe patru cincimi de pe suprafața globului. Moul gen de spectacole a fost născut, în diferite limbi, cinematograful, cinema, cine, kino etc. Louis Lumière n-a fost nici primul, nici singurul inventator al acestei tehnici. Ideea au avut-o înaintea lui mulți cercetători, iar alții au perfecționat-o și după el. Dar succesul aparatului său a fost mai mare decât al tuturor celorlalți. La primul spectacol cinematograful n-a avut decât 70 de spectatori. Astăzi se poate considera că pe marile ecrane ale sălilor de cinematografe, filmele sînt vizionate zilnic de 50 milioane de spectatori; 200 sau 300 de milioane de oameni urmăresc filme transmise pe micul ecran al televiziunii. Astfel cinematograful a devenit pentru mase imense de oameni cea mai populară dintre arte, un mijloc extraordinar de difuzare a informațiilor, cel mai puternic și cel mai modern dintre mijloacele de exprimare.

lul. Astfel, ceea ce și-a dăruit de august 1919, când Lenin a semnat decretul de naționalizare a studiourilor și sălilor de cinematografe, a devenit o dată esențială pentru „cea de a șaptea artă”, pentru istoria și evoluția ei. Măsura aceasta a fost luată în orele cele mai grele și mai dramatice ale războiului civil. Prezentarea la sfîrșitul anului 1925 a „Crucișătorului Potemkin” de S. M. Eisenstein a constituit o revelație cu efectul unei lovituri de trăznet. Opera aceasta capitală a fost mai tirziu de două ori clasificată drept „cel mai frumos film din lume”. Desi a fost urmărit și interzis timp de 20 de ani de cenzura a numeroase țări, filmul acesta figurează azi pe primul loc în toate muzeele cinematografice din lumea întreagă.

La început

a fost jurnalul

de actualități...

Succesul lui Louis Lumière s-a datorat atât perfecționării treptate a acestui aparat fabricat cu cea mai mare precizie de muncitorii parizieni, cât și genului de filme pe care le-a prezentat sau le-a produs. Chiar de la început Lumière a folosit aparatul de filmat ca un fotograf amator, filmând familia și prietenii, excursiile și străzile orașului, peisajele și mașinile marilor. S-au născut astfel două mari genuri ale cinematografului: jurnalul de actualități și filmul documentar.

Unite. Aici emigranții imbobogății peste noapte, ca Zukor, William Fox, Carl Laemmle etc., au construit o „capitală” a cinematografului, în apropiere de Los Angeles, într-o suburbie cu terenuri parcelele numite Hollywood.

Méliès fusese un artist. Cînd a intrat creat de el a încercat pe mîna camerelor de afaceli, acestea au transformat-o într-o industrie, căci singura lor grijă era să stăruie profituri cât mai mari. El a început să fabrice filme tot așa cum alții extrăgeau petrol, fabricau mitraliere sau cușii de conserve. Astfel unii oameni de afaceri s-au văzut nevoiți, aproape în poftă de volnei lor, să aibă de-a face cu arta, după cum domnul Jourdain al lui Molière scria proză fără să știe. Dacă unele filme vădeau totuși preocupări artistice, acestea se datorau creațiilor instinctive sau conștiente ale artiștilor ca „seii de producție”.

Înainte de sfîrșitul războiului din 1914-1918, arta filmului s-a dezvoltat în Franța datorită comicalului Max Linder, realizatorilor Louis Feuillade, Jean Durand, Jassot etc.; în Italia, o dată cu marile spectacole cum au fost „Cabiria” de Pastre sau „Quo Vadis” de Guazzoni, s-au produs și filme realiste ca „Spargutul marelui Molière” de Nino Martoglio. Acestea erau a fost urmăriți în Anglia, în Danemarca, în Rusia țaristă, în Suedia etc.

Puțin mai tirziu, Georges Méliès, directorul unui mic teatru parizian, a introdus în cinematograful „regia”, folosind scenarii, actori, decoruri, costume, machiaje și trucuri ingenioase. El a realizat astfel filme care încă din 1900 ajungeau la 300 de metri — adică un sfert de oră de proiectie. Subiectele lor erau împărțite într-un șir de „tablouri” în cinematograful „regia”, folosind scenarii, actori, decoruri, costume, machiaje și trucuri ingenioase. El a realizat astfel filme care încă din 1900 ajungeau la 300 de metri — adică un sfert de oră de proiectie. Subiectele lor erau împărțite într-un șir de „tablouri” în cinematograful „regia”, folosind scenarii, actori, decoruri, costume, machiaje și trucuri ingenioase.

Griffith, Chaplin, Eisenstein...

In Statele Unite dezvoltarea artistică a filmului a făcut mari pași în perioada 1914-1920 datorită unor personalități ca D. W. Griffith, Thomas Lee, Mack Sennett, Charles Chaplin. Griffith, fiul unui colonel sudist născut în timpul războiului de secesiune, era un actor mediocre în micile trupe care organizau turnee. În 1908, datorită mai mult întâmplării, el a fost promovată regizor al importante companii „Biograph”. Asemenea tuturor contemporanilor săi, realizând unul sau două filme de 300 de metri pe săptămîină, la început el a imitat cam pe toată lumea, dar curînd și-a afirmat originalitatea atât în felul de desfășurare a acțiunii, cât și în stilul său bazat pe montaj. În 1915 Griffith a obținut succes cu „Năsterea unui națiu”. Aclunarea acestui film de lung metraj se petrecea în timpul războiului de secesiune și în perioada imediat următoare lăinsându-se orbit de prejudecățile sale sudiste, el a prezentat pe rasiștii „Ku-Klux-Klan-ului drept „salvatori” ai națiu-

ni americane. Dar tot Griffith și-a arătat groaza față de război în „Intoleranță”, operă puternică și generoasă, în care a avut curajul să-i arate pe greviștii ca eroi, iar pe marii industriali ca organizatori „demoni de dispreț” ai maselor.

Un mijloc important de răspindire a culturii

Ce ne rezervă viitorul

Descoperirea și universalizarea cinematografului vorbitor în jurul anului 1900 a răzunaționat profund așa zisa „artă mută”. Magnații americani ai industriei au înțeles că pentru a pătrunde în lumea mondială, trebuia să se folosească mijloacele tehnice destul de simple. Fîind un mijloc de informare și de cunoaștere cu o arde inegalabilă de cuprindere, cinematograful a ajuns, totodată, în zilele noastre, un puternic factor de artă și cultură, capabil să exprime cu o mare complexitate și subtilitate cele mai profunde probleme ale omului contemporan.

Un mijloc important de răspindire a culturii

Ce ne rezervă viitorul

În cursul ultimilor 20 de ani, în cinematografe s-a vădit tendința de a diversifica nu numai genurile artistice. Aparatura și mijloacele de înregistrare au trecut prin același proces. Dezvoltarea cea mai impresionantă au avut-o marile spectacole datorită cărora, ecranul larg al cinematografului, trecerii de la paletula de 35 de mm la cea de 70 mm, folosirii pistolelor sonore multiple pentru stereofonie, ecranelor gigantice de tipul cinematamel sau celor unde spectatorii se găsesc în centrul unui ecran circular, cum sînt circorama americană sau kinopar-

te n-o cunoaște, temerile magnaților cinematografiei nu s-au dovedit fără temei. În cursul ultimilor 30 de ani cinematograful național a fost în întregu lume. Mai ales după 1945, cinematograful mondial a cunoscut o nouă dezvoltare. În această perioadă a luat un puternic avînt arta filmului în țările socialiste, dintre care unele, — printre ele și România — n-au avut încă o cinematografie proprie sau au avut-o într-un stadiu extrem de incipient, pe baza sporadicelor inițiative ale unor entuziaști. Totodată, s-a născut cinematografia națională în țările recent eliberate de sub jugul colonial din Asia, Africa, America de Sud. Pentru a permite unor asemenea țări să-și răspîndească și să-și dezvolte cultura — deseori bogată și cu o mare vechime, dar nescrișă — cinematograful reprezintă un mijloc inegalabil, chiar atunci cînd se folosesc mijloace tehnice destul de simple.

Ce ne rezervă viitorul

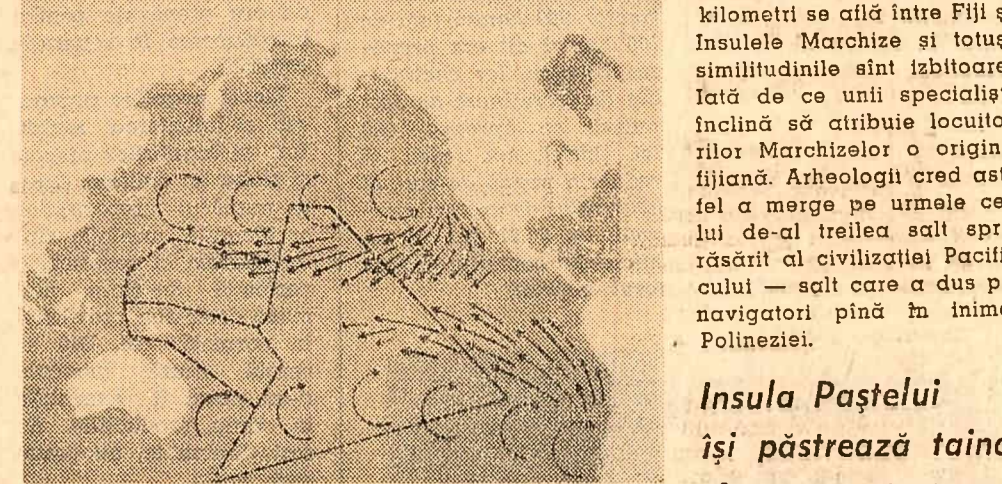
În cursul ultimilor 20 de ani, în cinematografe s-a vădit tendința de a diversifica nu numai genurile artistice. Aparatura și mijloacele de înregistrare au trecut prin același proces. Dezvoltarea cea mai impresionantă au avut-o marile spectacole datorită cărora, ecranul larg al cinematografului, trecerii de la paletula de 35 de mm la cea de 70 mm, folosirii pistolelor sonore multiple pentru stereofonie, ecranelor gigantice de tipul cinematamel sau celor unde spectatorii se găsesc în centrul unui ecran circular, cum sînt circorama americană sau kinopar-

Vikingii Pacificului

Cercetări recente aruncă o nouă lumină asupra unei enigme istorice

In insulele presărate înl colo, în inima Pacificului, pe mișcătoarele cărări ale apelor care despart Alaska de Antarctica și coasta de vest a Americii de Filipine, a luat naștere cu milenii în urmă prima și unica civilizație oceanică pe care o cunoaște lumea. Originea și istoria societăților polineziei din Polinezia, Micronezia și Melanezia constituie una din cele mai pasionante enigme istorice, pentru a cărei soluționare au depus și degen elorturi neamurții etnologi și antropologi, arheologi și lingviști, istorici și geografi. Căci numai un „atac concentric”, desfășurat cu forțele unite ale celor mai diverse specialități, poate aduce lumină în această problemă spinoasă.

În adevăr, 16 000 km separă Alaska de Antarctica și 17 000 km despart Panama de Filipine. Pe harta acestei unice împărțiri a apelor, pămînturile par simple și neglijabile în crustații. Totodată, este evident, oceanul nu a păstrat nici o urmă materială a navigatorilor care, cîndva, în neagra vsmurții, s-au aventurat în larg pe fragilele lor ambarcații, cu descoperit insule necunoscute și s-au statornicit acolo, întemînd civilizații originale. În lipsa unor vestigii materiale ale trecutului expedițiilor oceanice, trebuia, așadar, găsite alte metode de investigație pentru a clarifica originea

Pe baza traseelor urmate de vinturile de est, care suflă în Oceanul Pacific spre Ecuador, și a celor urmate de vinturile de vest, provenite din ciclele, au fost emise ipoteze cu privire la originea locuitorilor Oceaniei

strămoșilor actualilor locuitori ai Polineziei, Microneziei și Melaneziei. Ultimele cercetări au adus surprize pe care le relevă un recent articol din revista „Sciences et avenir”.

Înainte și după „Kon Tiki”

Pină la apariția cărții lui A. Sharp „Vechi căldători în Pacific” și la simpozionul internațional din 1961 consacrat acestei lucrări, existau două ipoteze principale privind originea civilizațiilor polinezie. Inițial, pe baza unor simple considerații geografice și lingvistice, se credea că, probabil, insulele din centrul Pacificului au fost colonizate de populații asiatice. Folosind drept trambuline arhipelagul Sondaelor, (Sumatra, Java), salba de insule care par să prelungească în ocean sud-estul Asiei continentale, aceste populații ar fi putut ajunge — „sărînd” din insulă în insulă — în Polinezia, Micronezia și Melanezia. Presupunerea pîrea cu atât mai verosimilă cu cît s-a constatat că limbile vorbite în această parte a Pacificului fac parte din același grup lingvistic ca limbile malaeze și malagaze.

Întă însă că acum cîțiva ani un norvegian tîcut, în a cărui persoană îndrăzneală concepțiilor științifice se împletea cu îndrăzneala exploratorului, se îmbarcă pe o plută construită cu mijloace primitive și făcu o căldătorie care avea să devină celebră și să răsturne mudele idei preconcepționale lui Thor Heyerdahl pe Odissea lui Thor Heyerdahl pe „Kon Tiki” a demonstrat că drumul spre Polinezia putea să aibă drept punct de plecare și coasta de vest a Americii.

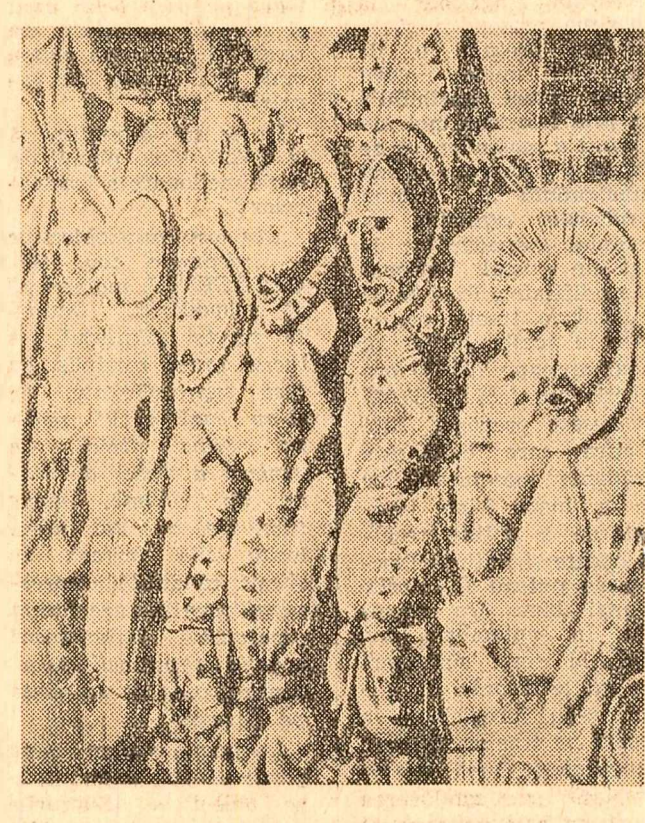
Agadar, după „Kon Tiki”, se înfruntă două ipoteze contradictorii. Situația pîrea destul de încurcătă și așa, cînd a apărut o nouă teorie, datorită unuia din colaboratorii lui Heyerdahl, arheologul Edwin Ferdon.

Vin în ajutor arheologii

Marele merit al tuturor acestor teorii constă în faptul că au evidențiat în-

Insula Paștelui își păstrează taina

In ceea ce privește contactele cu continentul american, după părerea lui Thor Heyerdahl, confirmată de o a doua expediție a sa, acestea rămîn totuși

Sculpturi înfățișînd pe strămoșii tribului Abelam din Noua Guinee

cele mai evidente în Insula Paștelui. De altfel, cea de-a doua expediție a lui Heyerdahl a descoperit și în insulele Galapagos obiecte purtînd amprenta artei populare peruviene. Și totuși nici în problema Insulei Paștelui specialiștii n-au ajuns încă la un numitor comun. Astfel profesorul american Emory susține că primul colonist în această insulă provenea din Marchize, și că doar „al doilea val” își avea originea în Peru. Se pare deci că misterul Insulei Paștelui, în ciuda eforturilor depuse în ultimii ani, refuză să se destrame... De altfel întreaga istorie mai veche a Polineziei, Microneziei și Melaneziei continuă să rămîină, într-o careare măsură, învălăută în umbră.

L. NIJESCU

MICA ENCICLOPEDI

Yarful, unitatea de măsură anglo-saxonă, care măsoară 0,914 m, datează din anul 1101. Ea a fost introdusă printr-un decret al regelui Henric I care a hotărît ca în tot regatul unitatea de măsură să fie egală cu lungimea brațului său.

Finlanda, „țara celor o mîle de lacuri”, este de fapt regiunea cea mai „amfibie”, unde apa ocupă mai mult spațiu decît în orice altă țară de glob. Hidrografuli susțin că numărul lacurilor din Finlanda este de peste 60.000.

Cronica zilei

PRIMIRE LA CONSILIUL DE MINISTRI

Prim-vicepreședintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnaraș, a primit luni la amiază delegația Uniunii Asociațiilor de combatanți din războiul de eliberare națională a Iugoslaviei, condusă de Vlada Zecević, membru al Prezidiului Comitetului federal al Uniunii. Au luat parte: Gheorghe Vasiliu, președintele Comitetului foștilor deținuți antifasciști, general-colonel Mihai Burcă, vicepreședintele Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, general-major în rezervă Gheorghe Zaharia, secretar general al Comitetului organizatoric, și alți membri din conducerea Comitetului organizatoric. A fost, de asemenea, prezent Ante Ciudina, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească privind activitatea celor două organizații. În seara aceleiași zile, delegația a părăsit Capitala plecând spre patrie. La Gara de Nord a fost condusă de general de armată Iacob Teclu, general-colonel Mihai Burcă. Au fost, de asemenea, de față, Ante Ciudina, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București, precum și col. Ljubo Krzinskić, atașat militar, aer și naval.

La întrevăder, care a decurs într-o atmosferă cordială, a participat Gheorghe Vasiliu, președintele Comitetului foștilor deținuți antifasciști din Republica Socialistă România. Au fost de față Ante Ciudina, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București, precum și col. Ljubo Krzinskić, atașat militar, aer și naval.

Președintele Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, general de armată Iacob Teclu, a primit luni delegația Uniunii Asociațiilor de comba-

De la ADAS

Administrația Asigurarilor de Stat anunță: la tragerea de amortizare a asigurarilor mixte de persoane, din 31 octombrie 1965, au fost următoarele opt combinații de litere: M.H.R.; L.E.Y.; M.M.F.; P.G.K.; Z.A.J.; N.J.K.; E.O.Y.; G.S.T.

SPORT

Sportivi romani în intreceri internaționale

LUPTE. În cadrul turneului internațional de lupte de la Leipzig (R. D. Germană) sportivii români au avut o comportare foarte bună. N. Martinescu („greco-romano”) și Ș. Stănu („libere”) au cucerit medaliile de aur la categoria grea. Baciu s-a clasat pe locul III, iar Coman pe locul IV la categoria 63 kg.

VOLEI. În ziua a doua a turneului internațional masculin de volei de la Paris, echipa Dinamo București a învins cu scorul de 3-0 (15-0; 15-8; 15-8) selecționata de tineret a Franței.

POPICE. Continuându-și turneul în R. D. Germană, selecționata divizionară de popice din România cu evoluat la Dessau. La masculin, gazdele au terminat învingătoare cu scorul de 5411-5349 puncte. Echipa feminină română a câștigat cu scorul de 2426-2333 puncte. (Agerpres)

În citeva rânduri

Pe stadionul olimpic din Roma, reprezentativele Italiei și Poloniei s-au înfruntat în meci retur pentru preliminariile campionatului mondial de fotbal Victoria a revenit fotbalistilor italieni cu 6-1 (2-0).

Noul record mondial de juniori la anurarea cicoanelor, stabilit duminică de Hârlău aliat român Gheorghe Costeșche, este de 71,52 m.

Într-un meci internațional de tenis desfășurat la Köln echipa R.F. Germaniei s-a învins cu scorul de 3-2 echipa Belgiei.

LA ADAPOSTUL JUNGLEI

(Urmare din pag. 1)

Încălzită admirație eforturile pe care populația din aceste țări le depune pentru ca, alături de lupta fizică pe care o dăruie împotriva agresorului și de vasta muncă din uzine și de pe ogoare, să găsească forme adecvate pentru continuarea învățământului de toate gradele?

În regiunile din sudul republicii, care au fost cele mai intens bombardate, s-a născut încă în cursul verii o largă mișcare populară avînd ca deviză „Să construim școli pe linia frontului”. Din convorbirile cu activiștii locali, cu învățătorii, reiese că anul acesta, în fiecare provincie, în fiecare sat, vor fi școlarizati mai mulți copii decît anul trecut. În întreaga republică, în școlile de toate gradele, s-au înscris aproape 3 milioane de copii, cu circa 400 mii mai mulți decît anul trecut. Este firesc să întrebăm: ce determină această grijă pentru adăpostirea tinerii generații la izvoarele culturii? Încercarea în dreptatea cauzei pentru care

luptă din războiul de eliberare națională a Iugoslaviei, condusă de Vlada Zecević, membru al Prezidiului Comitetului federal al Uniunii. Au luat parte: Gheorghe Vasiliu, președintele Comitetului foștilor deținuți antifasciști, general-colonel Mihai Burcă, vicepreședintele Comitetului organizatoric al veteranilor din războiul antifascist, general-major în rezervă Gheorghe Zaharia, secretar general al Comitetului organizatoric, și alți membri din conducerea Comitetului organizatoric. A fost, de asemenea, prezent Ante Ciudina, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București. Cu acest prilej a avut loc o convorbire prietenească privind activitatea celor două organizații. În seara aceleiași zile, delegația a părăsit Capitala plecând spre patrie. La Gara de Nord a fost condusă de general de armată Iacob Teclu, general-colonel Mihai Burcă. Au fost, de asemenea, de față, Ante Ciudina, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.S.F. Iugoslavia la București, precum și col. Ljubo Krzinskić, atașat militar, aer și naval.

Exigențele beneficiarilor sint dictate de interesele generale ale economiei

(Urmare din pag. 1)

prescripțiilor din standarde. Alte refuzuri au fost provocate de depozitarea necorespunzătoare a materiei prime. Respingerea unui volum mare de țesături a constituit principala sursă a stocurilor supra-normative. Au fost imobilizate astfel mijloace materiale și bănești, ceea ce a îngreunat situația financiară a întreprinderii.

Din cele de mai sus reiese că în întreprindere nu s-a înțeles clar că exigențele beneficiarilor nu pot fi considerate ca un simplu dezerdat, ci ele sint dictate de interesele generale ale economiei. Este greu de presupus că conducerea fabricii nu cunoaște că economia noastră nu se poate dezvolta acumulînd cantități de bunuri materiale care nu corespund întru totul cerințelor ei reale — în cazul de față, nevoilor de a asigura populației produse textile trainice, în sortiment larg, realizate cu bun gust.

În cursul acestui an, colectivul Uzinei de piese auto Colibași a înregistrat unele progrese în ridicarea nivelului tehnic al produselor. Pînă la sfîrșitul trimestrului III, uzinei i-au fost refuzate produse valorînd peste 3 200 000 lei. Cu ce consecințe? Uzina a cheltuit pentru remanierea produselor defecte aproape 3 milioane de lei. Din cauza calității nesatisfăcătoare și nerealizării producției în mod ritmic, uzinele „Tractorul” din Brașov și altele cu care avea încheiate contracte de colaborare — n-au primit la termen cutii de viteză, supape, diferite tipuri de pompe, pistoane.

Evident, volumul refuzurilor nu poate constitui singurul criteriu de apreciere a calității produselor. Dar el trebuie să fie un semnal pentru întreprindere respectivă, pentru organele tutelare și bancare, un prilej de analiză amănunțită și exigentă a cauzelor, de dezvoltare a sarcinilor care persistă în producție. Cu atît mai necesar era să se ia măsuri hotărîte în în-

Uzinele Electronice. Se reglează un nou lot de televizoare

Foto: A. Cartoian

treprinderile amintite, cu cît, în privința calității, ele sint în recidivă. În 1964, fabrica „Textila” și Uzina de piese auto Colibași au întâmpinat greutăți serioase în desfacerea produselor. După fiecare lună a anului în curs, Uzina din Colibași a trimis Direcției generale automobile, tractoare și rulmenți din Ministerul Industriei Construcțiilor de Masini buletinele calității, precizînd volumul refuzurilor și cauzele acestora. E drept, forul tutelar a intervenit prompt, trimițînd în uzină 20 de specialiști care au analizat în vara acestui an, timp de o lună, posibilitățile de ridicare a calității produselor și au stabilit o serie de măsuri tehnice și organizatorice. Cu toate acestea, uzina livrează și acum piese de calitate necorespunzătoare.

Sprînjul acordat fiecărei întreprinderi de către direcția generală tutelară și de bancă, trebuie să se concentreze în ridicarea activității economice a acestora la un nivel superior. Am adus la cunoștința Direcției generale a industriei bumbacului din Ministerul Industriei Uzoare că cheltuielile neechilibrate au o pondere inadmisibil de mare în prețul de cost al întreprinderii „Textila”. S-a răspuns simplu și lapidar: „Volumul cheltuielilor neproductive este analizat periodic de către organe specializate din Direcția de control financiar intern din ministere cu ocazia reviziilor de fond ce se efectuează cel puțin o dată pe an. În cadrul acestor verificări se analizează și natura cauzelor care au generat cheltuielile neproductive și, respectiv, oportunitatea includerii pe costuri a acestora”. Este un răspuns cel puțin formal! Dacă conducerea direcției generale ar că „într-o întreprindere se face risipă, că materiile prime și fondurile nu sint bine gospodărite, nu ea (sau altcineva din ministere) trebuie să fie oare aceea care să plece „cu primul tren” la fața locului pentru a lua cu promptitudine măsurile necesare?

Îmbunătățirea activității întreprinderii presupune, în primul rînd, ca direcția generală tutelară din ministere să nu lase exercitarea unor atribuții numai pe seama altora, chiar dacă ele intră și în competența anumitor organe „specializate”.

Recent, comisia economică a Comitetului regional de partid Argeș a analizat rezultatele obținute în acest an de colectivul Uzinei de piese auto Colibași în îndeplinirea sarcinilor de plan. Au fost scoase la iveală o serie de neajunsuri, cauzele lor și, pe această bază, s-a întocmit un program cuprinzător de măsuri tehnice, organizatorice și politice, unele dintre acestea fiind legate nemijlocit de îmbunătățirea calității produselor.

Cu prilejul acestei analize s-a desprins și mai clar necesitatea perfecționării activității organelor banca-

re din regiune, întărirea legăturii acestora cu întreprinderile, creșterii eficienței controlului financiar. Prin măsurile pe care le preconizăm, urmărîm ridicarea rolului suveran și filialelor băncii — prin folosirea cu mai multă precizie a prghiilor economice — în acțiunea de îmbunătățire continuă a nivelului calitativ al produselor, de realizare a unor indicatori economici și financiari superiori. Totodată, avem în vedere acordarea unui sprijin diferențiat întreprinderilor, în funcție de rezultatele obținute de acestea în producție, exercitarea unui control care să prevină apariția unor neajunsuri în îndeplinirea planului. Aceasta este deosebit de necesar dacă ținem seama că unele controale se efectuează încă tardiv, se limitează la simpla constatare a unor lipsuri. Organele bancare, îmbunătățindu-și munca în lumina cerințelor sporite puse de cel de-al IX-lea Congres al partidului, vor aduce o contribuție mai substanțială la ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului activității economice și financiare a întreprinderilor din regiune.

Ceva despre familie

(Urmare din pag. 1)

hotărîrii convingerile generale ce eline, că fericirea omului presupune o împlinire în toate compartimentele existenței. Principiile înaintate ale moralei noastre cu privire la familie trebuie să pătrundă în convingerile oamenilor prin interesul major — manifestat în orice împrejurare — al întregii opinii publice.

În timp ce se luca la construcția combinatului de prelucrare a lemnului de la Suceava, mi-a fost dat să asist la o scenă culmeazătoră. Era afară un cer cumplit de aproape 40 de grade. Conducerea șantierului dăduse dispoziție ca echipele care aveau locul de muncă în aer liber să înceteze lucrul. Dar fiind însă că lucrările de montaj erau rămase în urmă din cauză că unele utilaje sosiser cu întârziere, echipele de muncitori au hotărît să continue lucrul în condițiile enorm de grele ale acului ger cumplit. Spun cumplit, pentru că mie mi s-a părut cu totul imposibil ca un om să stea afară pe o vreme ca aceea mai mult de o jumătate de oră și încă la o înălțime foarte mare. Și totuși oamenii aceia lucrau cu gălețile cu cămăni aprinși lingă ei, acoperiți de brumă, cu fețele congestionale de frig. Cel mai tulburător nu era însă gestul lor în sine, ci faptul că, peste drum de construcție, se aflau băncile în care locuiau familiile lor. Și la toate ferestrele acestor bănci străluciau fierbinții ochii soțiilor și copiilor, cu cea mai neliniștită dragoste și admirație, iar ei,

de-acolo, de sus, vedeau acest uriaș spectacol și poate că de aceea nu îndrăzniră nici măcar unul dintre ei să coboare înainte de terminarea celor opt ore de lucru.

„Ghiesc cu foarte mult interes articolele despre familia împereună cu soțul, fiul și nora mea — îmi scria odată o profesoră pensionară. Ați eu cu soțul meu, cît și fiul meu cu nora, simțeam foarte fericiri, consider că avem două familii solide. Fiul meu este căsătorit de foarte curînd și am observat la el următorul fenomen: după ce merge la un film, la teatru sau după ce citește o carte ori ziarul, el desprinde în legătură cu familia aspectele cele mai triste. „Uite, mamă, îmi spune, ce se spune în ziar despre unii”. Vă întreb pe dumneavoastră: de ce se scrie atît de mult despre cazurile negative și atît de puțin despre cele pozitive? Oare cele mai numeroase nu sint cele pozitive și nu din ele trebuie să învețe cel tineri în primul rînd? Observația era adevărată și rămîne valabilă încă și astăzi.

Peste câteva zile am plecat pe ferăstrău să scriu despre o familie „pozitivă”, deși nu eram prea convins că voi găsi un lucru deosebit. Am ajuns la Balaș, în regiunea Oltenia, și am stat o zi întreagă cu activiștii care se aflau la conducerea organizației raionale de finerie. „O familie pozitivă mai deosebită, un caz demn de a fi popularizat?” se întrebau ei, nelinește, pe de bine cum ce-aș vrea eu dar străduindu-se cu toată bunăvoința să mă ajute. Spre seară, cînd se deam de vorbă cu primul secretar, a intrat în biroul lui o femeie cu părul alb, cu care a schimbat câteva cuvinte. „Cine este?” am întrebant. „O instructoră de pionieri”. „Așa bătrîni!” m-am mirat eu. „Nu e bătrîni, mi-a spus, este ulemisită (asta se înfîmbla acum șase ani), n-are decât 25 de ani”. Am fugit pe ușa în clipa următoare și am ajuns-o din urmă pe drum. Am înșuț-o pînă a căsă, într-un sat din apropiere, unde i-am cunoscut soțul și copilul și unde am aflat fețele de mai jos.

Cei doi erau învățătorii și s-au căsătorit la 18 ani, din cea mai sinceră dragoste. Au mers amîndoi în același sat, în care se aflau atunci cînd i-am cunoscut. Întodeuna modest și sfioși, marea lor bucurie era munca. De dimineață pînă seara munceau, făcînd absolut tot ce putea face un intelectual într-un sat, cu o pasiune care nu obosea niciodată. Se ocupau de căminul cultural, de echipele artistice, în care jucau și ei teatru sau dansau; și era și secretar al organizației de finerie, ea se ocupa cu organizația de femei, conducea câteva cercuri de citit, era bibliotecară, instructoră de pionieri, amîndoi erau deputați în sfatul popular și făceau totul așa cum spuneam, cu o mare pasiune, din proprie inițiativă, pentru că șiau și simțeau că era nevoie de ei. La un moment dat, el s-a hotărît să urmeze institutul pedagogic de trei ani de la Craiova, simțea această nevoie, și ea a fost de acord, urmînd că după ce termină el institutul să se înscrie și ea. După plecarea soțului, ea a luat asupra ei și sarcinile care rămăneau „desocotate”, avînd pe deasupra și un copil mic. În fiecare zi îl făcea nevastă, mergea pe jos zece kilometri dus și zece întors, de la gară, dormind numai cîinci ore pe noaptea, și erau atît de fericiti, încît tot timpul fetele lor rîsăneau în jur o lumină care trecea prin lucruri, transfigurîndu-le. Într-o zi s-a înfîmplat o nenorocire. Băiețelul a căzut dintr-un pod și a fost găsit în nesimțire. Nu numai cătă, ci întregul raion a intrat în alarmă. Mașina „Salvării” a plecat imediat spre sat și, atunci cînd s-a aflat că s-a împotmolit din cauza noroiului, primul secretar al comitetului raional de partid a plecat el însuși într-un „Gaz” cu două diferențiale, la unul-o pe mamă cu copilul în comă și au ajuns, într-o jumătate de oră, la spital. Lupta medicilor cu moartea a durat șapte zile și șapte nopți și, dacă copilul a scăpat, nimeni nu ar putea spune dacă acesta s-a datorat medicilor sau mamei, care n-a închis ochii șapte zile și șapte nopți, alungînd moartea din preajma copilului cu acea disperare și forță supranaturală de care numai o mamă este capabilă. Cînd s-a întors în sat, după trei săptămîni, cu copilul în afara oricărui pericol, toți oamenii au ieșit în drum și au început să plîngă. Învățătoarea lor, de 22 de ani, avea părul complet alb.

După aceea, viața lor de familie a urmat să se desfășoare la fel ca înainte, cei doi conștinuînd să-și săvîrșească o fericire pentru a cărei leuă mi lipsesc acum cuvintele frumoase. Numele lor este Gheorghiu sau Gheorghiescu, nu-mi aduc precis aminte. Acum vroii doi mi-au trimis o ilustrat dintr-o stațiune de odihnă, unde se aflau cu copilul.

U.R.S.S. In intimpinarea celei de-a 48-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie

Intensă activitate creatoare

- Fabrici și mine intrate în funcțiune
- Încă trei orașe în bazinul Donețului
- Tipuri noi de televizoare cu tranzistori

Poporul sovietic întîmpină cu însuflețire aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. În aceste zile vestile soșite din Uniunea Sovietică anunță punerea în funcțiune a unor noi obiective industriale, remarcabile realizări obținute în uzine și pe șantiere, în domeniul științei și culturii.

Zilele acestea a fost dat în exploatare secția a 3-a a carierei Cominatului de înnoberare a minerului Sud — Krivoi Rog. În prezent producția carierei este de 25 000 000 tone miner de fier anual. Datorită muncii ritmice, desfășurate de mineri, combinatul a trimis uzinelor metalurgice, anul acesta, 200 000 tone materie primă peste plan.

La uzina metalurgică din Novomoskovsk, din sudul Ucrainei, s-a terminat construirea unei fabrici de țevi sudale. Toate procesele sint complet mecanizate și automatizate. Chimicii din Kirovakan (R.S.S. Armeană) au îndeplinit cu 72 de zile înainte de termen planul anual de producție. Colectivul uzinei construcționare de mașini pentru industria polimerilor a îndeplinit planul privind realizarea unor tipuri de mașini moderne.

Cu importanta realizări întîmpină ziua de 7 noiembrie lucrătorii industriei cimentului din orașul Volk, regiunea Saratov. Numai uzina „Bolshevik” unde recent a intrat în funcțiune cel de-al zecelea cuplor rotativ, va pune auzul la dispoziție șantiierelor circa 2 000 000 tone ciment.

La Leningrad a început producția a două tipuri de televizoare cu tranzistori „Dubul” și „Rim”. Debutul este un televizor de cameră, iar celălalt — o variantă portabilă destinată turiștilor.

Pe harle bazinului Doneț au apărut încă trei orașe, care pînă nu demult erau simple așezări ale minerilor. Anul în Uniunea Sovietică apar aproximativ 20 de noi orașe. În curînd, în peisajul urban al Moscovei se vor încadra noi edificii cu multe etaje. Astfel,

pe strada Bolșoia Serpuhova se înalță clădirea de 17 etaje a Institutului de chirurgie „Visnevski”. În piața Smolenskaia se construiesc două clădiri de cîte 20 de etaje ale hotelului „Inturist”.

În Moscova ne relatează că lingviștii sovietici au terminat recent editarea celui de-al 17-lea și ultimul volum al „Dicționarului limbii literare ruse contemporane”. Dicționarul cuprinde peste 120 000 de cuvinte.

Conștinuîndu-și tradiția de a pune în funcțiune obiective industriale, remarcabile realizări obținute în uzine și pe șantiere, în domeniul științei și culturii.

Corespondență din Moscova

„ALO, AVEȚI LEGĂTURA PRIN LASER”

Generatorii cuantici își găsesc noi aplicații practice în cele mai diferite domenii. Patru ingineri: Serghei Aliakicev, Dmitri Goriatcev, Boris Milunkis și Evgheni Ostapenko au realizat o instalație experimentală pentru transmiterea imaginilor televizate și a sunetului cu ajutorul razei laserului.

Experiențele efectuate au permis să se constate căitatea bună a imaginii și a sunetului. Claritatea atinge 550 de linii în centrul imaginii. Raza laserului transmite imaginea și sunetul fără să se altereze — și aceasta nu numai cînd vîzduțul este curat, ci chiar și atunci cînd trebuie să străbată o perdea subțire de fum.

A doua aplicație amintește de hiperboloidul inginerului Garin din romanul științifico-fantastic cu același titlu al lui Alexei Tolstoi. Este vorba despre prima linie telefonică la care cablul a fost înlocuit de o linie lungă de cîinci kilometri cu un capăt pe colinele Lenin, unde a fost instalat un laser cu gaz, iar cu celălalt capăt în Piața Zurbovskata, unde se află o centrală telefonică automată.

Conștinuîndu-și tradiția de a pune în funcțiune obiective industriale, remarcabile realizări obținute în uzine și pe șantiere, în domeniul științei și culturii.

Referindu-se la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Luigi Longo a spus: „Afirmăm că trebuie respinse ca nocive și periculoase orice procedee care duc la adîncirea actualilor diviziuni și rupturi, cum ar fi de pildă convocarea, în actualele condiții și în actualul moment, a unei conștiinței a partidelor comuniste și muncitorești”. El s-a pronunțat pentru concentrarea eforturilor pe linia unor înțîniri bilaterale și multilaterale între partide, în căutarea unor forme de unitate de acțiune nu numai între toate forțele comuniste și muncitorești, ci și între toate forțele antimperialiste în jurul unor obiective comune.

„Astăzi, internaționalismul trebuie clădit pe baze noi, pe recunoașterea deosebirilor existente între diferite forțe ale mișcării, pe depășirea lor egale, independentă și autonomă, pe respingerea oricărei întoarceri la forme centralizate de conducere a mișcării și pe necesitatea unei confruntări reciproce a ideilor și pozițiilor”.

Occupîndu-se de problemele interne actuale ale Italiei, raportorul a vorbit despre criza coalitiei guvernamentale de centru-stînga, a citat acțiunile organizate de P.C.I. împotriva puterii monopolurilor, pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii. El a expus propunerile conținute în proiectul de teze al P.C.I. cu privire la necesitatea creării bazelor politice ale unei noi majorități guvernamentale. În ultima parte a cuvîntării, L. Longo s-a ocupat de problemele organizatorice ale partidului.

După discutii, la care au participat numeroși vorbitori, Plenara a adoptat o rezoluție care aprobă raportul prezentat de Luigi Longo și proiectul de teze ce urmează să fie prezentat Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Italian, convocat pentru 25-30 ianuarie 1966.

PLENARA C. C. AL PARTIDULUI COMUNIST ITALIAN

Raportul prezentat de Luigi Longo

Referindu-se la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Luigi Longo a spus: „Afirmăm că trebuie respinse ca nocive și periculoase orice procedee care duc la adîncirea actualilor diviziuni și rupturi, cum ar fi de pildă convocarea, în actualele condiții și în actualul moment, a unei conștiinței a partidelor comuniste și muncitorești”. El s-a pronunțat pentru concentrarea eforturilor pe linia unor înțîniri bilaterale și multilaterale între partide, în căutarea unor forme de unitate de acțiune nu numai între toate forțele comuniste și muncitorești, ci și între toate forțele antimperialiste în jurul unor obiective comune.

„Astăzi, internaționalismul trebuie clădit pe baze noi, pe recunoașterea deosebirilor existente între diferite forțe ale mișcării, pe depășirea lor egale, independentă și autonomă, pe respingerea oricărei întoarceri la forme centralizate de conducere a mișcării și pe necesitatea unei confruntări reciproce a ideilor și pozițiilor”.

Occupîndu-se de problemele interne actuale ale Italiei, raportorul a vorbit despre criza coalitiei guvernamentale de centru-stînga, a citat acțiunile organizate de P.C.I. împotriva puterii monopolurilor, pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii. El a expus propunerile conținute în proiectul de teze al P.C.I. cu privire la necesitatea creării bazelor politice ale unei noi majorități guvernamentale. În ultima parte a cuvîntării, L. Longo s-a ocupat de problemele organizatorice ale partidului.

După discutii, la care au participat numeroși vorbitori, Plenara a adoptat o rezoluție care aprobă raportul prezentat de Luigi Longo și proiectul de teze ce urmează să fie prezentat Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Italian, convocat pentru 25-30 ianuarie 1966.

PLENARA C. C. AL PARTIDULUI COMUNIST ITALIAN

Raportul prezentat de Luigi Longo

Referindu-se la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Luigi Longo a spus: „Afirmăm că trebuie respinse ca nocive și periculoase orice procedee care duc la adîncirea actualilor diviziuni și rupturi, cum ar fi de pildă convocarea, în actualele condiții și în actualul moment, a unei conștiinței a partidelor comuniste și muncitorești”. El s-a pronunțat pentru concentrarea eforturilor pe linia unor înțîniri bilaterale și multilaterale între partide, în căutarea unor forme de unitate de acțiune nu numai între toate forțele comuniste și muncitorești, ci și între toate forțele antimperialiste în jurul unor obiective comune.

„Astăzi, internaționalismul trebuie clădit pe baze noi, pe recunoașterea deosebirilor existente între diferite forțe ale mișcării, pe depășirea lor egale, independentă și autonomă, pe respingerea oricărei întoarceri la forme centralizate de conducere a mișcării și pe necesitatea unei confruntări reciproce a ideilor și pozițiilor”.

Occupîndu-se de problemele interne actuale ale Italiei, raportorul a vorbit despre criza coalitiei guvernamentale de centru-stînga, a citat acțiunile organizate de P.C.I. împotriva puterii monopolurilor, pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii. El a expus propunerile conținute în proiectul de teze al P.C.I. cu privire la necesitatea creării bazelor politice ale unei noi majorități guvernamentale. În ultima parte a cuvîntării, L. Longo s-a ocupat de problemele organizatorice ale partidului.

După discutii, la care au participat numeroși vorbitori, Plenara a adoptat o rezoluție care aprobă raportul prezentat de Luigi Longo și proiectul de teze ce urmează să fie prezentat Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Italian, convocat pentru 25-30 ianuarie 1966.

PLENARA C. C. AL PARTIDULUI COMUNIST ITALIAN

Raportul prezentat de Luigi Longo

Referindu-se la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Luigi Longo a spus: „Afirmăm că trebuie respinse ca nocive și periculoase orice procedee care duc la adîncirea actualilor diviziuni și rupturi, cum ar fi de pildă convocarea, în actualele condiții și în actualul moment, a unei conștiinței a partidelor comuniste și muncitorești”. El s-a pronunțat pentru concentrarea eforturilor pe linia unor înțîniri bilaterale și multilaterale între partide, în căutarea unor forme de unitate de acțiune nu numai între toate forțele comuniste și muncitorești, ci și între toate forțele antimperialiste în jurul unor obiective comune.

„Astăzi, internaționalismul trebuie clădit pe baze noi, pe recunoașterea deosebirilor existente între diferite forțe ale mișcării, pe depășirea lor egale, independentă și autonomă, pe respingerea oricărei întoarceri la forme centralizate de conducere a mișcării și pe necesitatea unei confruntări reciproce a ideilor și pozițiilor”.

Occupîndu-se de problemele interne actuale ale Italiei, raportorul a vorbit despre criza coalitiei guvernamentale de centru-stînga, a citat acțiunile organizate de P.C.I. împotriva puterii monopolurilor, pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii. El a expus propunerile conținute în proiectul de teze al P.C.I. cu privire la necesitatea creării bazelor politice ale unei noi majorități guvernamentale. În ultima parte a cuvîntării, L. Longo s-a ocupat de problemele organizatorice ale partidului.

După discutii, la care au participat numeroși vorbitori, Plenara a adoptat o rezoluție care aprobă raportul prezentat de Luigi Longo și proiectul de teze ce urmează să fie prezentat Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Italian, convocat pentru 25-30 ianuarie 1966.

PLENARA C. C. AL PARTIDULUI COMUNIST ITALIAN

Raportul prezentat de Luigi Longo

Referindu-se la problemele mișcării comuniste și muncitorești internaționale, Luigi Longo a spus: „Afirmăm că trebuie respinse ca nocive și periculoase orice procedee care duc la adîncirea actualilor diviziuni și rupturi, cum ar fi de pildă convocarea, în actualele condiții și în actualul moment, a unei conștiinței a partidelor comuniste și muncitorești”. El s-a pronunțat pentru concentrarea eforturilor pe linia unor înțîniri bilaterale și multilaterale între partide, în căutarea unor forme de unitate de acțiune nu numai între toate forțele comuniste și muncitorești, ci și între toate forțele antimperialiste în jurul unor obiective comune.

„Astăzi, internaționalismul trebuie clădit pe baze noi, pe recunoașterea deosebirilor existente între diferite forțe ale mișcării, pe depășirea lor egale, independentă și autonomă, pe respingerea oricărei întoarceri la forme centralizate de conducere a mișcării și pe necesitatea unei confruntări reciproce a ideilor și pozițiilor”.

Occupîndu-se de problemele interne actuale ale Italiei, raportorul a vorbit despre criza coalitiei guvernamentale de centru-stînga, a citat acțiunile organizate de P.C.I. împotriva puterii monopolurilor, pentru apărarea drepturilor oamenilor muncii. El a expus propunerile conținute în proiectul de teze al P.C.I. cu privire la necesitatea creării bazelor politice ale unei noi majorități guvernamentale. În ultima parte a cuvîntării, L. Longo s-a ocupat de problemele organizatorice ale partidului.

După discutii, la care au participat numeroși vorbitori, Plenara a adoptat o rezoluție care aprobă raportul prezentat de Luigi Longo și proiectul de teze ce urmează să fie prezentat Congresului al IX-lea al Partidului Comunist Italian, convocat pentru 25-30 ianuarie 1966.

DE PESTE HOTARILE

Intre Londra și Salisbury se mențin importante divergențe

Declarațiile lui Wilson în Camera Comunelor

LONDRA 1 (Agerpres). — Luind cuvântul în Camera Comunelor, primul ministru britanic a declarat luni că dacă nu ar fi luat inițiativa de a pleca de urgență la Salisbury Smith ar fi declarat independența unilaterală. Wilson a arătat că sarcinile „comisiei regale unite” a cărei constituire a fost anunțată, ar fi „numai elaborarea unei constituții democratice și nu consultarea opiniei publice rhodesiene”. El a adăugat că, în ce privește constituția, „între guvernul de la Salisbury și cel de la Londra există divergențe”. Obstaclul principal, a spus Wilson, îl constituie problema reprezentării africanilor în parlamentul Rhodesiei, devenită independentă.

Declarații că nu va întreprinde măsuri militare împotriva Rhodesiei, în cazul când aceasta își va proclama în mod unilateral independența, Wilson a afirmat totuși că vor fi întreprinse sancțiuni economice și financiare. Acest lucru a determinat numeroase luări de poziții în rândul cercurilor financiare și economice rhodesiene, considerate drept moderate. „Fermierii, plantatorii de tutun, crescătorii de vite, scrie agenția France Presse, și-au dat seama, în urma argumentelor lui Wilson, că riscă să piardă totul”. Aceștia au insistat pentru declararea unilaterală a independenței.

Unii observatori consideră că presiunea extremistilor continuă să crească și că „se poate aștepta la o lovitură din partea lor”, adică declararea unilaterală a independenței în următoarele două săptămâni.

Intr-un interviu acordat săptămânalului „U. S. News and World Report” premierul rhodesian, Ian Smith, a arătat că țara sa nu ar fi hotărâtă să mențină supremația albilor dar că în prezent africanii „nu au atins încă nivelul de dezvoltare care le-ar da competența de a guverna”.

LUCRĂRILE ADUNĂRII GENERALE A O. N. U.

• Apel pentru lichidarea tuturor formelor de discriminare rasială • Numeroși delegați subliniază importanța declarației în problemele educării tinereții

NEW YORK 1. — Trimisul special Agerpres, Nicolae Ionescu, transmite: Luni dimineață s-a întrunit ședința plenară a Adunării Generale. Lucrările ei au fost conduse de Amintore Fanfani, președintele actualei sesiuni, care, după cum se știe, a fost împiedicat timp de trei săptămâni să-și exercite atribuțiile din cauza unui accident.

După dezbateri, la care au luat cuvântul numeroși delegați, Adunarea Generală a adoptat în unanimitate o serie de documente adoptate în prealabil de Comitetul pentru problemele sociale, umanitare și culturale. În aceste documente se face apel la „toate națiunile să întreprindă acțiuni urgente și eficiente în vederea lichidării tuturor formelor de discriminare rasială”. Adunarea Gene-

rală cere secretarului general al O.N.U., U Thant, să prezinte anul viitor un raport asupra progreselor făcute în îndeplinirea recomandărilor organizației împotriva intoleranței rasiale și religioase.

Tot luni dimineață a avut loc o ședință a Comitetului pentru problemele sociale, culturale și umanitare, în cadrul căreia au luat cuvântul numeroși delegați în legătură cu adoptarea, în ultima zi de lucru a săptămânii trecute, a proiectului de declarație privind promovarea în rândurile tinereții a idealurilor de pace, respect reciproc și înțelegere între popoare. Reprezentanții Olandei, Australiei, Greciei, Angliei, Noii Zeelande și ai altor țări au arătat că votul acordat în favoarea adoptării documentului constituie o recunoaștere a influenței pe care acesta poate să o aibă asupra educării tinereții în spiritul idealurilor cuprinse în el. Ei au subliniat însemnătatea inițiativei delegației române privind elaborarea declarației.

Festivitățile de la Alger

ALGER. — Algerul a marcat luni, 1 noiembrie, împlinirea a 11 ani de la declanșarea luptei armate a poporului algerian împotriva asuprii colonialiste, pentru eliberare națională.

Festivitățile au fost deschise duminică seara de președintele Consiliului Național al Revoluției, colonelul Houary Boumediene, printr-un mesaj difuzat de posturile de radio și televiziune.

În primele ore ale zilei de 1 noiembrie, în capitala Algeriei au fost trase 101 salve de tun. Luni dimineață, la cimitirul eroilor revoluției „El Alia” a avut loc o ceremonie comemorativă. Apoi a avut loc o paradă militară. În tribunele oficiale se aflau delegații de peste hotare, invitate să participe la sărbătoarea poporului algerian, printre care și o delegație a sindicatelor din Republica Socialistă România, condusă de Constantin Eftimie, membru al Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor, membri ai corpului diplomatic, ziariști.

Erau prezente, de asemenea, delegații unor țări din Asia și Africa, care au luat parte la lucrările de pregătire în vederea proiectatei conferințe afro-asiatice.

VIETNAM • Baza de la Da Nang

din nou atacată de patrioți • Numeroși soldați saigonezi și americani scoși din luptă

SAIGON 1 (Agerpres). — Forțe patriotice sud-vietnameze au atacat de două ori în cursul zilei de luni baza militară americană de la Da Nang, situată la 450 km nord de Saigon. Acest atac a fost cel de-al doilea în decurs de o săptămână.

Citind agenția de presă Eliberarea, agenția France Presse relatează că în atacul lansat împotriva bazei de la Duc Lap (la 35 km nord-est de Saigon) în noaptea de 27 spre 28 octombrie, forțele patriotice au scos din luptă 400 de militari ai trupelor guvernamen-

tale și au distrus în totalitate batalionul nr. 51 al armatei saigoneze.

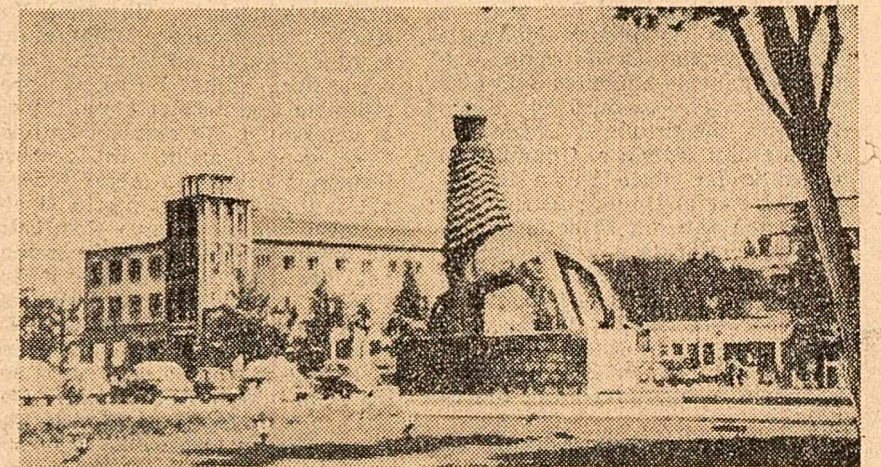
Potrivit unor date transmise de agenția de presă sud-vietnameză „Eliberarea”, forțele armatei de eliberare națională au scos din luptă, în prima jumătate a lunii octombrie, 1588 de soldați inamici, printre care 593 de soldați și ofițeri americani. Patrioții sud-vietnamezi au doborât în această perioadă 29 de avioane dușmane, au avariat alte 10 avioane, au distrus 10 vehicule și patru trenuri militare și au capturat o însemnată cantitate de arme și muniții.

Vizita delegației militare române în Iugoslavia

BELGRAD 1 (Agerpres). — În zilele de 31 octombrie și 1 noiembrie, delegația militară română a vizitat orașele Split și Zadar. Duminică delegația a asistat la o aplicație tactică executată de o subunitate de vinători de munte. Luni, membrii delegației au fost oaspeții Centrului școlar de pregătire a ofițerilor și subofițerilor de aviație și ai Centrului școlar militar naval.

Din motive de sănătate, tovarășul Leontin Sălăjan nu și-a putut continua călătoria și a rămas la un spital din Liubliana pentru tratament medical. El a fost vizitat de generalul de armată Ivan Gošnjak, locțiitor al comandantului suprem al forțelor armate ale R.S.F. Iugoslavia, secretar de stat pentru apărare națională.

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A ETIOPIEI

ADDIS-ABEBA. Centrul orașului

Astăzi este sărbătoarea națională a Etiopiei. Pe agenda zilelor festive din Etiopia, ziua de 2 noiembrie evocă evenimentul încoronării, în urmă cu 35 de ani, al împăratului Haile Selassie I, șeful statului, personalitate politică de vază.

În țara noastră sînt bine cunoscute vitejia și eroismul poporului etiopian în lupta împotriva agresiunii fasciste, pentru eliberarea patriei sale.

În prezent, Etiopia, țara unei vechi istorii și civilizații, se află angrenată, ca și alte state de pe continentul african, pe făgașul dezvoltării economice și culturale naționale. Depunând eforturi, poporul etiopian a obținut succese pe linia lichidării grelei moșteniri a trecutului, în dezvoltarea agriculturii, ramură dominantă în economia țării, în punerea temelilor unei industrie proprii, în ridicarea nivelului de cultură al populației.

Pe plan extern, Etiopia promovează o politică îndreptată spre asigurarea păcii — politică de neaderare la blocurile

militare agresive, de colaborare cu toate țările, indiferent de orientarea lor social-politică. Ea se afirmă ca un factor activ al luptei pentru lichidarea depinză a colonialismului, pentru înfrângerea unității popoarelor din Africa.

Între popoarele române și etiopiene există tradiționale legături prietenești. Căldura inimii făcută împăratului Haile Selassie I, cu prilejul vizitei sale de anul trecut în Republica Socialistă România, a constituit o expresie a sentimentelor de prietenie și respect pe care poporul român le nutrește față de poporul etiopian, această vizită aducînd o contribuție importantă la dezvoltarea relațiilor statonice între România și Etiopia, în interesul păcii și colaborării internaționale.

Bucurîndu-se sincer de succesele obținute de poporul etiopian în dezvoltarea economice și culturale naționale, poporul român îi transmite, cu prilejul sărbătorii de azi, cordiale felicitări și cele mai bune urări de prosperitate și pace.

RIO DE JANEIRO

• De la „Proiectul Camelon” la „consiliul mundirelor”

• Pentru ce Lima și nu Washington

Incepînd din anul 1960, comandanții militari „din cele trei Americi” se reunesc anual, în cadrul unei așa-numite „conferințe militare a Americilor”, avînd întotdeauna pe agendă un punct principal: lupta împotriva mișcărilor de eliberare. Pînă acum sediul acestui consiliu al muncitorilor a fost învariabil Washington. Acum, pentru prima oară, sediul întrunitului a fost mutat într-o capitală latino-americană și anume la Lima, în Peru. Bineînțeles, nu este vorba de o preferință întâmplătoare. Peru, Columbia și Venezuela sînt zguduite de puternice mișcări de rezistență populară, care se intensifică în poftă imensului dispozitiv de represie îndreptat împotriva lor. Cu toate diferențele existente între cele trei țări amintite, fenomenul este comun pentru că pleacă de la o aceeași rădăcină și anume: structuri economico-sociale depășite și persecuții antidemocratice.

În Venezuela 50 la sută din venitul se concentrează în mîinile a numai 10 la sută din familii și 1,7 la sută din populație este proprietara a 74 la sută din pămînturile cultivabile. Tărbînea peruviană, reprezentînd 55 la sută din populație, are numai 13 la sută din venitul național. Un grup de familii moșterest, formînd doar 1,5 la sută din populație, stăpînește 63 la sută din suprafața cultivabilă. În Columbia lucrurile stau aproximativ la fel. Am reprodus aici doar cîteva cifre medii (care indică oțicum o situație sumbră). Să nu uităm că ele scund înegalității și mai dramatică atît între diversele categorii sociale, cît și între diferitele regiuni ale unei țări.

BINEVOITOARELE

SĂBII...

Dovadă, între altele, faptul că, de regulă, mișcările armate de eliberare, fie că puresc direct din masa țărănilor dezoștenii, fie că au strîns legături cu ea. Un exemplu elocvent în această privință îl oferă Columbia (țara care, după ultimele estimări, se apropie vertiginos de recordul mondial în materie de șomaj — peste 20 la sută). Re-

BERLIN

Drama Auschwitz-ului pe 15 scene

Zilele acestea a fost prezentată simultan, pe 15 scene din Republica Democrată Germană și din Republica Federală Germană, drama „Ancheta”, de Peter Weiss, cunoscut autor vest-german, care trăiește actualmente în Suedia. Posturile de radio din R.D.G., R.F.G. și din Berlinul de vest, precum și televiziunea est și vest-germană, au transmis, de asemenea, această piesă care redă, pe bază de fapte reale și

CORESPONDENȚE

zistența îndrîjită a „republicilor țărănești” din „Marquelella”, „El Pato” și altele demonstrează forța unei mișcări de rezistență populară, care se intensifică în poftă imensului dispozitiv de represie îndreptat împotriva lor. Cu toate diferențele existente între cele trei țări amintite, fenomenul este comun pentru că pleacă de la o aceeași rădăcină și anume: structuri economico-sociale depășite și persecuții antidemocratice.

În ultimă instanță, ideea unei întruniri periodice (unii spun că pentru a se efectua consultări de opinie, alții că ar fi vorba doar de a difuza generalilor prezenți instrucțiunile de rigoare) a avut ca argument teza că, dată fiind amploarea tulburărilor, lichidarea lor trebuie să cadă, în mod indispensabil, în seama unui angrenaj militar continental, întrucît acțiunile izolate nu mai pot conta nicicum pe succes. De fapt, pa-

documente, episoade zguduitoare din lagărul de exterminare de la Auschwitz.

În „Ancheta” apar ca personaje 18 dintre acuzații din procesul unor căldii de la Auschwitz. Alte personaje întručujează zece martori care vorbesc în numele numeroșilor martiri care au despus în realitate la proces.

Primită cu viu interes de public, piesa lui Peter Weiss a suscitată discuții în presa est și vest-germană, care a subliniat semnificația ei. „Scopul piesei nu este prezentarea procesului — a scris ziarul „Die Welt” din Hamburg — ci prezentarea mecanismului crimei și a minutorilor lui”.

Prin largul ei răsunet, reprezentarea „Anchetei” a constituit un eveniment artistic deosebit și, în același timp, un puternic rechizitoriu împotriva fascismului și a sprijinitorilor săi.

St. DEJU

NOTE

Colaborare cu... represalii

Împrumuturile solicitate de Togo și Madagascar „Fondului european de dezvoltare (F.E.D.)” au fost refuzate. Reprezentanții Germaniei occidentale și ai Belgiei în Comisia F.E.D. și-au motivat refuzul susținînd că cererile celor două țări africane ar privi „împrumuturi speciale”, iar Madagascar și Togo s-ar îndatora astfel „în mod periculos”.

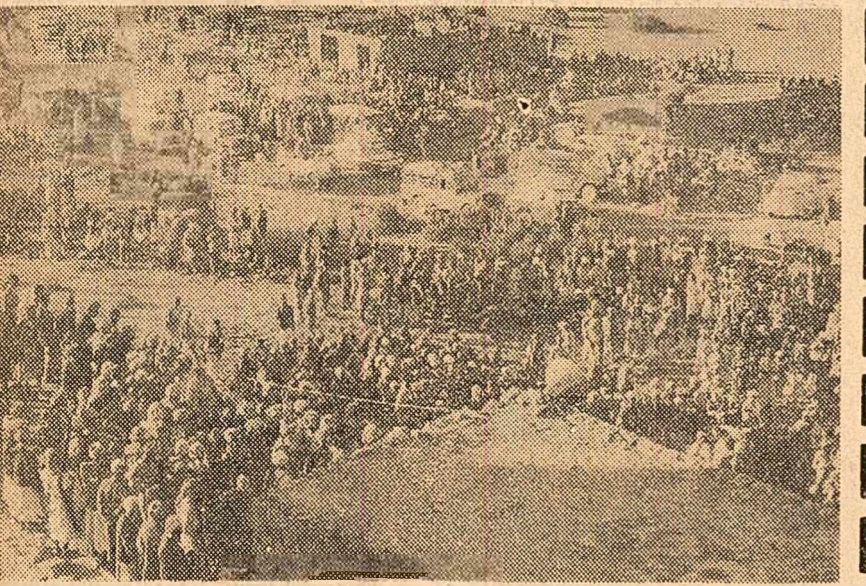
Adevăratul motiv — susține revista „Jeune Afrique” — este cu totul altul. Unele cercuri

financiare vest-germane și belgiene susțin că F.E.D. „favorizează exagerat de mult cele state africane care sînt în relații mai apropiate cu Parisul”. Pe de altă parte, exponenții aelorași cercuri — continuă revista — „sînt nemulțumiți de faptul că politica franceză „blochează” Piața comună”. Autorul articolului are în vedere faptul că Franța, aprecînd că actualul mecanism al C.E.E. și tendințele de largire a prerogativelor organelor conducătoare sînt incompatibile cu principiul suveranității — a ridicat problema revizuirii Tratatului de la Roma, care a dat naștere Pieței comune.

Faptul relatat de „Jeune Afrique” e, în aparență, mărunț, dar și el aruncă o lumină asupra relațiilor din Piața comună, înfățișată de adeptii ei cei mai zelosi — mai ales acum de cînd e în criză acută — drept „comunitatea” care „realizează ideal colaborarea economică dintre parteneri”.

Se vede așadar încă o dată cum arată acest ideal de „colaborare”: sancțiuni și represalii nu numai împotriva cui nu se supune, ci și a prietenilor săi.

L. S.

YEMEN. La Jund, la circa 20 km de Taz (capitala țării), s-au adunat peste 100 de delegați din diferite regiuni pentru a discuta mijloacele de întărire a regimului republican și a unității naționale

Situația din Indonezia

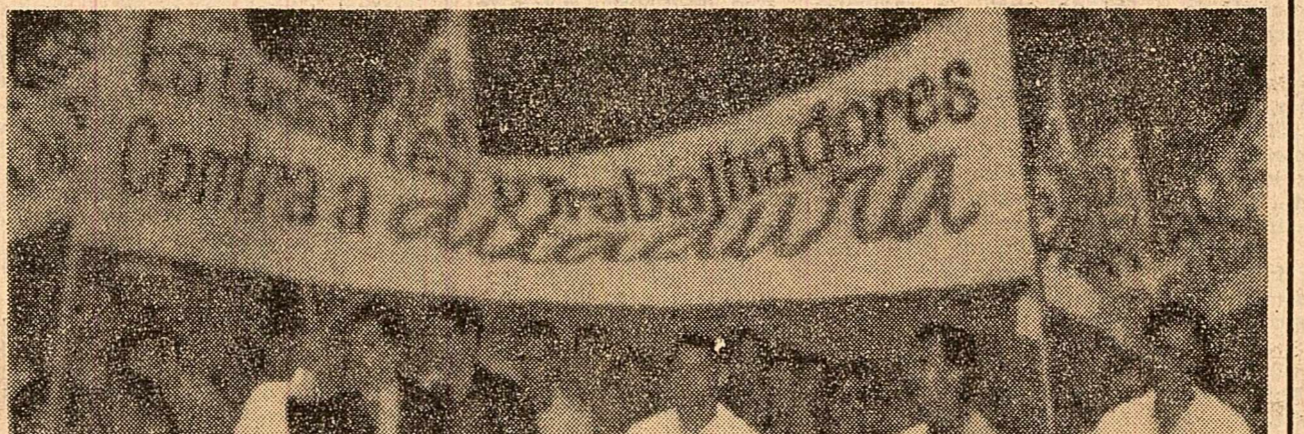
DJAKARTA 1 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează despre continuarea reprimărilor împotriva forțelor democratice în diferite regiuni ale țării. Astfel, potrivit postului de radio Djakarta, în cadrul unor „operațiuni de curățire” în districtul Surakarta din Jawa centrală, unități ale armatei au capturat 342 de oameni, toți membri ai Frontului Tineretului Comunist. De asemenea, în cursul unei ciocniri, 50 de tineri comunisti au fost uciși.

Agencia Antara a anunțat că între Bojoli și Musuk comunicațiile continuă să fie tăiate, că avioane au lansat manifeste adresate soldaților din armată, despre

care se semnalează anterior că au dezertat. Potrivit agenției Reuter, informațiile par să indice o situație încordată și serioasă în întreaga regiune a Jawei centrale”. Aceași agenție anunță că generalul-major Suharto, ministrul armatei și șef al statului major, a preluat controlul direct al căilor ferate. Ministrul comerțului a expulzat din consiliile corporațiilor industriale de stat pe reprezentanții Federației sindicale (S.O.B.S.I.). Generalul Subroto, șeful centrului de informații al armatei, a declarat că acțiunile de epurare a instituțiilor de stat continuă.

ȘEDINȚA COMISIEI PERMANENTE C. A. E. R. PENTRU CONSTRUCȚII

PRAGA 1 (Agerpres). — La ședința a XVI-a a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru construcții s-au analizat problemele coordonării planurilor de dezvoltare a țării membre în domeniul cîmîntului pe perioada 1968—1970, s-au elaborat recomandări în vederea perfecționării colaborării în industria materialelor de construcții, sticlei și ceramicii, în proiectare și sistematizare, precum și în domeniul coordonării cercetărilor tehnico-stiințifice. Ședința comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de înțelegere deplină.

Manifestație organizată de studenții din Rio de Janeiro în apărarea drepturilor constituționale